

VANTAAN SALAMMAT

Vantaan Salammat ry
35 vuotta
2010

VANTAAN SALAMAT RY

Perustettu 7.5.1975

Perustajajäsenet:

Hokka Matti
Liuski Reino
Mäkelä Terttu
Toivanen Niilo
Tuomainen Vilho
Vesa Mikko
Österberg Henrik

Puheenjohtajat:

Niilo Toivanen	1975
Olli Saarinen	1976-1981
Niilo Toivanen	1982-1984
Olli Saarinen	1985-1987
Pentti Tarkkanen	1988-1990
Aarre Kulmala	1991-1992
Heikki Kurki	1993-1994
Veijo Hintsanen	1995-1996
Heikki Lindlöf	1997-2008
Tapani Mattila	2009-

Vantaan Salamet 35 vuotta

Vantaan Salamien aloittaessa toimintaansa vuonna 1975 Länsi-Vantaan rakentaminen oli vasta alkanut ja uusien asuin alueiden asukkailla oli rajallisesti harrastemahdollisuuksia. Tuolloin urheiluseurat tulivat todelliseen tarpeeseen. Ne tarjosivat niin lapsille kuin aikuisillekin mahdollisuuden mielekkääseen tekemiseen ja yhdessäoloon. Kuluneiden 35 vuoden aikana tilanne on monessakin mielessä muuttunut. Länsi-Vantaan asukasmäärä on moninkertaistunut ja sen ikärakenne muuttunut aikuispainotteisemmaksi. Samaan aikaan myös harrastusmahdollisuudet ovat lisääntyneet merkittävästi ja parantuneet liikenneyhteydet ovat mahdollistaneet harrastamisen muuallakin kuin lähialueilla. Todellinen mullistus on tapahtunut joukkoviestimien ja sosiaalisen median tarjoamien ajankäytön mahdollisuuksien osalla.

Maailma näyttää monessa mielessä erilaiselta kuin 35 vuotta sitten. Siitä huolimatta urheiluseuroilla on edelleen oma tärkeä roolinsa harrastusmahdollisuuksien tarjoajana ja liikuntakasvattajina. Tänä päivänä kaikenikäiset ihmiset harrastavat hyötyliikuntaa huomattavasti vähemmän kuin 1970-luvulla. Tutkimusten mukaan valtaosa lapsista ja nuorista harrastaa liikuntaa liian vähän. Tällaisessa tilanteessa urheiluseurojen tarjoama liikuntamahdollisuus on todella arvokas asia. Sen ansiosta lukemattomat nuoret ovat omaksuneet ja tulevat jatkossa omaksumaan liikunnallisen elämäntavan. On myös hyvä, että urheiluseurojen tarjonta on monipuolista. Silloin jokaisella on mahdollisuus löytää se oma lajinsa. Ja onhan se niinkin, että pieni kilpailu harrastajista kannustaa seuroja seuraamaan aikaa ja kehittämään omaa toimintaansa harrastajien odotuksia vastaavaksi.

Liikuntakasvatuksen ohella urheiluseurojen tarjoamaa mahdollisuutta yhdessäoloon ei pidä väheksyä. Meille yksilölajien harrastajille joukkuehengen rakentaminen on haastavampaa kuin joukkuelajien osalla, mutta siihen kannattaa kyllä panostaa. Tavoitteena pitää jatkossakin olla se, että urheiluseurassa olisi kivaa, ennen kaikkea lapsilla ja nuorilla mutta myös heidän vanhemmillaan. Jotta tämä olisi mahdollista, pitää urheiluseuran tarjoamien harjoitusmahdollisuuksien olla kunnossa. Toinen keskeinen tekijä kivan ilmapiirin luomisessa ovat lasten ja nuorten vanhemmat. Heidän pitää olla kannustamassa ja tukemassa lapsiaan heidän harrastuksessaan. Jos vanhemmat eivät ole kiinnostuneita lapsen harrastuksesta, niin useimmilta lapsilta kyllä innostus hiipuu aika nopeasti. Lasten tukemisen ohella vanhempien osallistuminen seuran toimintaan on keskeisen tärkeää. Yleisurheiluseurojen toiminta perustuu nyt ja tulevaisuudessa suurelta osin palkattomaan vapaaehtoistyöhön. Seuran toiminnassa tarvitaan tekijöitä laidasta laitaan, on hallintotehtäviä, valmennusta ja ohjausta, toimitsijatehtäviä kilpailuissa, huoltotehtäviä kisatapahtumissa, liikenteenohjausta juoksutapahtumissa jne. Eli jokaiselle löytyy jotakin. Seuratoimintaan osallistuminen voikin parhaimmillaan olla vanhemmille harrastus ja vastapaino päivittäiselle työlle.

Vanhempia seura-aktiiveja kuunnellessa voi todeta kuinka suuri merkitys seuratoiminnalla on ollut. Se on ollut perheen yhteinen harrastus, todellista laatua aikaa perheelle, ja sen kautta on syntynyt kaikille perheenjäsenille elinikäisiä ystävyyssuhteita. Uskon, että näin voi olla myös tulevaisuudessa. Tässä asiassa pätee kuitenkin vanha sääntö. Kun antaa, niin saa itsekkin. Eli kannustankin kaikkia lähtemään mukaan seuran toimintaan, kukin omien resurssiensa mukaan. Tällä tavoin Vantaan Salamet ja myös muut urheiluseurat voivat jatkossakin tarjota lapsille, nuorille ja aikuisille mielekästä liikunnallista tekemistä.

Tapani Mattila
Vantaan Salamien johtokunnan puheenjohtaja

Vantaan Salamat –seuratyötä 35 vuotta

Vantaan on moni-ilmeinen ja liikuntamyönteinen kaupunki. Sijaintimme metropolialueella tarjoaa sekä haasteita, että mahdollisuuksia. Vantaan Salamat yhtenä näistä on vuosien saatossa tarjonnut liikuntaharrastuksen sadoille lapsille ja nuorille yleisurheilun parissa. Monipuolinen lajitoiminta on vuodesta toiseen koettu kiinnostavaksi ja puoleensa vetäväksi.

Seuran toimintaympäristöä on onnistuttu kehittämään hyvässä yhteistyössä Vantaan kaupungin kanssa. Myyrmäen urheilupuistoon noussut huoltorakennus on tarjonnut seuran toiminnalle tärkeäksi osoittautuneen tukipisteen. Seura on pystynyt vastaamaan uusiin haasteisiin ja kyennyt tarjoamaan laadukkaita ja monipuolisia liikuntaharrastuksia alueen lapsille ja nuorille.

Urheiluseuran menestystekijöitä ovat mm. hyvä toiminnan laatu, aktiivisuus ja tiivis yhteistyö eri sektoreiden kanssa. Jotta palvelut saadaan pysymään laadukkaina, tarvitsee seura runsaasti taustavoimia ja kumppaneita. Urheiluseuratoiminta on olennainen osa laajaa suomalaista kansalaistoimintaa ja siten ansaitsee perustellusti yhteiskunnan tuen.

Kaupungin puolelta haluamme osaltamme olla edesauttamassa seurojen toimintaa panostamalla olosuhteisiin, eri lajeja mahdollisimman tasapuolisesti kohdellen. Liikuntapalvelut osaltaan pyrkii edistämään hyvien suhteiden luomista ja ylläpitoa niin kaupungin kuin muidenkin sidosryhmien suuntaan. Urheiluseurat ovat tämän yhteistyön vahvin lenkki ja kaupungin tehtävä on mahdollistaa sekä tukea seuratyötä.

Vantaan Salamat on osannut reagoida myös toimintaympäristössä tapahtuviin muutoksiin. Väki vanhenee Vantaallakin, joka on huomioitu laajan junioritoiminnan ohella panostamalla myös terveys- ja kuntoliikunnan muodossa. Kunnossa kaiken ikää -toiminta on ollut mukana seuran ohjelmassa valtakunnallisen hankkeen eri vaiheissa.

Yhteistyössä naapuriseurojen kanssa on Vantaan Salamat tarjonnut unohtumattomia elämyksiä ja jännityksen hetkiä yleisurheilukentillä, maanteillä ja maastoissa. Olosuhteiden niukkuus on ajoittain koetellut talkoo- ja seurahenkeä, mutta päättäväsyydellä ja myönteisellä asenteella on haasteet onnistuttu kääntämään voitoiksi.

Vantaan kaupungin puolesta haluan kiittää Vantaan Salamien arvokasta panosta kaupunkimme liikuntakulttuurin hyväksi tehdystä työstä sekä toivottaa onnea ja menestystä tärkeälle toiminnalle myös tulevana vuosikymmeninä.

Juhani Paajanen
Kaupunginjohtaja

35 vuotta merkittävää yleisurheilutyötä

Merkkivuottaan viettävä Vantaan Salamet on edistänyt suomalaista yleisurheilua lajin erikoisseurana jo 35 vuoden ajan. Historiansa aikana Vantaan Salamet on profiloitunut lasten ja nuorten urheilun erikoisosaajaksi, jonka toiminta on askel askeleelta ammattimaistunut ja kehittynyt. Seuran toimihenkilöt ovat olleet vahvasti mukana Suomen Urheiluliiton koulutusohjelmissa ja seuratoiminnan laatu on viime vuosina kehittynyt erinomaiseen suuntaan. Salamet onkin nykyisin tunnettu erityisesti laadukkaasta ruohonjuuritason työstään. Lisäksi seuran kotistadion Myyrmäen kenttä on tullut kaikille tutuksi tasokkaiden juniorikilpailujen näyttämönä.

Vantaan Salamet on nimennyt toimintansa tarkoitukseksi jäsentensä fyysisen kunnon ja henkisen vireyden kehittämisen sekä monipuolisen hyvinvoinnin lisäämisen. Tämä osoittaa erinomaisella tavalla nuorekkaan seuran pysymisen nyky-yhteiskunnan ajan hermoilla ja kertoo samalla hienon lajimme moninaisista ulottuvuuksista. Yleisurheilulla on paljon tarjottavaa niin yhteiskunnallisen kuin yksilökohtaisenkin hyvinvoinnin saralla, ja tällä alalla Vantaan Salamet on yksi maamme edelläkävijöistä.

Tulevaisuudessa Vantaan Salamien toiminnan keskeisinä haasteina ovat toimintaympäristön muutokseen vastaaminen ja hyvän nuorisotyön jalostaminen menestykseksi myös kilpa- ja huippu-urheilussa. Uskon että vireä seura pystyy vastaamaan näihin haasteisiin erinomaisella tavalla vahvan seurahenkensä ja vankan lajiosaamisensa turvin.

Suomen Urheiluliiton puolesta toivotan Vantaan Salamille onnea juhluvuoden johdosta ja mitä parhainta menestystä tulevaisuudessa.

Suomen Urheiluliiton puheenjohtaja
Antti Pihlakoski

Liikuntajärjestöt hyvinvoinnin rakentajina

Kansalaistoiminta eli vapaaehtoinen työ on edelleen koko suomalaisen liikuntakulttuurin kivijalka. Sitä ilman meillä ei olisi laajaa lapsi- ja nuorisoliikuntaa, kilpa- ja huippu-urheilua, aikuisten ja ikääntyvien kuntoliikuntaa unohtamatta. Liikuntaväen yhteinen halu on pitää vapaaehtoinen kansalaistoiminta voimissaan ja varmistaa toimintaedellytysten jatkuminen alati muuttuvassa toimintaympäristössä. Seurojen toimintojen tulosta ja merkitystä punnitaan määrillä ja laadun tasolla. Uudentyyppistä liikuntaan liittyvää kysyntää syntyy kaiken aikaa. Laadukkaiden liikuntapalveluiden tuottaminen vaatii seuroilta entistä suurempaa panostusta, myös taloudellisia satsauksia.

Lapset liikkuvat

Monissa eri tutkimuksissa on todettu, että lapsuuden liikuntakokemuksilla ja nuoruusvuosien liikuntaaktiivisuudella on merkitystä sekä senhetkisen, että aikuisiän hyvinvoinnille. Omatoimisen liikunnan harrastamisen sijaan hakeudutaan organisoituun liikuntaan entistä enemmän. Liikuntalajien ja –muotojen kirjo kasvaa, erityisesti taito- ja seikkailulajien harrastaminen lisääntyy, kestävyyslajien harrastaminen on ollut hienoisessa laskussa. Liikunnalla on tärkeä merkitys nuoren fyysiselle, psyykkiselle, motoriselle ja sosiaaliselle kehitykselle. Arkiliikunnan aktiivisuuden määrä on vähentynyt, siksi laadukkaan ja terveen elämän rakentamisessa liikunnan merkitystä onkin entisestään korostettava. Urheiluseurat erityisesti lasten ja nuorten liikuttajina ovatkin avainasemassa.

Liikuntaa terveydeksi

Maailman johtavien terveysliikunnan asiantuntijoiden piirissä sorvatut liikuntasuositukset ovat aiempaa lempeämpiä. Liikuntaa voidaan kerätä pitkin päivää, viikkoa ja vuotta. Liikuntasuorituksen ei tarvitsekaan välttämättä olla tuskaisen hikinen puolituntinen, vaan vaikkapa kymmenminuuttisista koostuva reippailu. Kiireisen liikuntaa voi yhdistää hyötyyn: portaiden kävelyä, kotitöitä, koira ulos ja sitten se seuran jumppa, peli tai lenkki. Liikunnan ei ehdottomasti tarvitse olla kuntoa vaan terveyttä kohottava. Itsensä näännyttäminen ei juurikaan palvele aloittelevaa kuntoliikkuja. Jos kuntoilijalla on tavoitteena vaikkapa maraton, silloin liikunnan on oltava toista luokkaa, puhutaankin jo harjoittelusta ja kunnon kohottamisesta suoritusta varten.

Huippu-urheilu

Meidän aikamme huippu-urheilu on kehitetty äärimmilleen. Urheilijat eivät ole harrastelijoita vaan urheilu on ammatti. Huippu-urheilijat hyväksyvät tieteelliset harjoitusmenetelmät ja sitoutuvat niihin. Siihen kuuluvat myös ravintofysiologia, fysioterapia, henkinen valmennus ja usein hyvinkin tarkka välinevalikointi. Tämän päivän urheilu vaatii lajivalintaa entistä nuorempana, merkittäviä taloudellisia satsauksia, sitoutumista ja pitkäjänteistä työtä. Urheilijalla on suoritukseen astuessaan selkeä tavoite ja päämäärä.

Liikuntariippuvuudesta hyvää mieltä

Harjoittelun määrä ja laatu suhteutetaan aina toivottuun lopputulokseen. Liikuntasuorituksen jälkeinen olotila on koettava uudestaan ja uudestaan, liikunta on osa elämää. Kannetaan ylpeydellä urheiluseuran tunnusta verkkaritakin selkämyksessä ja luodaan liikunnalla hyvää mieltä itselle ja muille.

Seuratyö tarvitsee tukea

Seuratyö tarvitsee yhteiskunnan arvostuksen ja kannustusta työlleen. Onnistuaksemme meidän on verkotuttava laajasti ja tehtävä yhteistyötä eri toimijoiden kanssa.

Kumppanuus kannattaa

Olemme iloisia siitä, että Vantaan Salamissa olette keskittyneet erityisesti lasten ja nuorten liikuntaan laadukkaana harrastetoiminnan turvaamiseksi toiminta-alueellanne Länsi-Vantaalla. Liikuntayhdistyksen jäsen seurana olette osaltanne olleet kehittämässä ja rakentamassa vantaalaista liikunta- ja urheiluseurakulttuuria yhä tiiviimpään yhteistyöhön.

Vantaan Liikuntayhdistyksen puolesta lausun parhaat kiitokset yhteistyöstä ja teille Vantaan Salamissa toivotamme menestyksekkäitä vuosia ja vuosikymmeniä liikunnan ja urheilun parissa.

Marja Auroma
toiminnanjohtaja
Vantaan Liikuntayhdistys ry

SEURAMME VAIHEITA LOUHELAN TALKOOKENTÄLTÄ HUIPPUKAUSIEN KAUTTA TÄHÄN PÄIVÄÄN ... JA TULEVANKIN TUNNUSTELUUN

Seurallamme on ollut tapana aina vuosikymmenten täytyessä kirjata seikkaperäinen kuvaus koko siihenastisesta tapahtumataipaleestaan.

Tämä puolikymmentutkiskelu tarkkailee toimintamme jo toteutuneita vuosikymmeniä enemmänkin sivustakatsojan ja pohdiskelijan silmin. Ja pyrkii siten näkemään sen reitin maisemat jota kautta olemme tähän päivään taivaltaneet. Jolta pohjalta rohkenee hieman tulevaakin arvailla...

Eräs vuosina 106-43 eKr elänyt viisas lausahti: *Historia on elämän opettaja*.

Tämänkin kuvauksen pyrin kytkemään aivan elävään elämään, tulevaankin...

Vallan valmista ja viitoitettua tietä ajettaessa taustapeilinäkymillä olisi silkka muistoarvonsa.

Seuramme toimintaympäristö on toinen, kuin maastoltaan ja olosuhteiltaan alati eläväinen metsä.

Silloin reitinvalinnassa on syytä sekä hyödyntää kokemukset, että tarkoin havainnoida ja tiedostaa tapahtuneet ja tulossaolevat muutokset niin ”ympäristössä kuin säässäkin”.

Omat johtopäätökseni olkoot vain virikkeinä ja ärsykkeinä, lukija tehkөөn omat oivalluksensa.

Pitkän osallistumisen tuomalla kokemuksellaan – taikka nuorella lentoisammalla näkemyksellään.

Tässä kirjoitelmassa ei tulla yhtäkään sentein tai sekuntein ilmaistua urheilutulosta kirjaamaan, eikä ainuttakaan henkilöä nimeltä mainitsemaan. Miten maininnat poimisikaan, kun kestoa on vuosikymmenet. Suuren kunnioitukseni evästämänä olen kuitenkin keräillyt muistelon ajanjakson 1969-1999 seuratyön suuruurastajista. Siinäkin raja jossain 50-100 välillä on veteen piirretty viiva...

Louhela alkulähteenä

Vantaan Salamat ry perustettiin 7.5.1975, mutta seuramme latvajuuret ensimmäisine uurastajineen ulottuvat vuoteen 1969. Ja hiusjuuret jo vuoteen 1967, jolloin valmistuivat Louhelan ensimmäiset kerrostalot. Niihin muuttaneissa nuorissa perheissä oli liikunnallisia vanhempia, jotka keksivät kesäiltojen ja viikonvaihteiden erääksi liikunnan ja toisiinsa tutustumisen muodoksi lentopallon. Tilaa oli ympäristössä, ja uudisasukkailla oma-aloitteisuutta laittaa tolpat pystyyn ja verkko väliin. Tätä samaahan tuli sitten tapahtumaan muillakin upouusilla kerrostaloalueillamme.

Siinä Louhelalaisella kentäntapaisella virisi idea oman urheiluseuran perustamisesta.

Läntinen Vantaa, osana silloista Helsingin maalaiskuntaa, oli äärimmäisen harvaan asuttu.

Toimihan väljällä suuralueella jo muutamia urheiluseuroja, lähinnä palloilulajeihin painottuvia.

Vanhimpana kait 1945 perustettu IF Atlas, joka kertoo toiminta-alueensa silloin olleen 115 neliökilometriä! Sitten kun tämän seudun asukasluvu alkoi suorastaan räjähdysmäisesti kasvaa, tuli tosiaankin tarvetta enämpi paikallisille urheiluseuroille.

Niin Etelä-Vantaan Urheilijat perustettiin 29.9.1969. Seuraavana vuonna seura hyväksyttiin yhdistysrekisteriin, ja toimintamuodoiksi kirjattiin: hiihto, kuntourheilu, lentopallo sekä nais- ja yleisurheilujaostot. Vasta seuraavana vuotena mukaan tuli jääkiekko, EVU:n tuleva menestyslaji.

Yleisurheilujaosto erkani EVU:sta omaksi yleisurheilun erikoisseuraksi, Vantaan Salamat ry:ksi 7.5.1975, siis 35 vuotta sitten. Olihan monilajiseuraisuudesta varmaan omat plussansakin, yleisurheiltiin ja kiekkoiltiin samassa tutussa seurassa. Mutta tänä päivänä ymmärrämme vielä silloistakin selvemmin, että menestykseen tähtäävien yksilö- ja joukkuelajien yhteiselo on talouden ja hallinnon osalta ylen ongelmallista.

Vaan palataanpa uudelleen sinne aivan alkujuurille. Jo *harjoitusohjelmassa* joulukuulta 1971 ilmenee aikuisurheilun lisäksi valmennusta myös 8-14 vuotiaille.

Talvikauden sisäharjoitteluun päästiin Kaivokselan kansakoululle ja Hämeenkylässä yhteiskoululle. Tarvittiin kuitenkin sisäharjoittelupaikka lähempää ja omempaan käyttöön. Oma ”kuntosali” saatiin järjestetyksi Louhelantie ykkösen väestösuojaan.

Siitä ”sisähallista” tulikin Yleisurheilukoulun keskeisin talviharjoittelupaikka. Käytävällä juostiin ja hypättiin korkeutta, ja olihan siellä muutamia kuntoilulaitteitakin. Tilaa hyödynsivät myös jalkapallojuniorit sekä miesten kuntojumppapiiri. Talviaikaan se taisi olla myös kaikkein nuorimpien, satujumppalaisten kokoontumispaikka.

Kesäkaudeksikin tarvittiin oma läheinen harjoitteluala. Sellainen itse raivattiin nykyisen Jokuomanpuiston alueelle, tuohon keinujen kukkulan kupeelle. Siihen syntyi ”Louhelan stadion”, alkeellinen juoksuosuus ja hyppypaikka. Isoemmista alkaen alettiin sitten käydä Vapaalan ja Vantaankosken 300-metriset juoksuradatkin omaavilla kentillä.

Tässä kuvamuistelo toimintamme aivan alkuhetkistä siellä ”Louhelan stadionilla”. Siinä koko Suomen ihka ensimmäisen *Lasten yleisurheilukoulun* perustaja ja ohjaaja on nuorimmaisten urheilukoulaistensa ympäröimänä. Näistä ainakin yksi kohosi aikanaan laadukkaaksi valmentajaksi seuraamme, ohjaajansa jalanjäljissä.

Entä sitten Myyrmäki, Martinlaakso...

Martinlaakson asukasluku oli silloin alle tuhat, Myyrmäen reilusti alle 100! Hongat niissä vielä humisivat, mutta kymmenet ellei sadat kiireiset nostokurjet jo ennustelivat uutta aikaa.

Kun Uomatien varrella oleva Vaahtorinne nelonen ensimmäisenä Myyrmäen kerrostalona sai asukkaansa 30.8.1969, **viisinkertaistui** Myyrmäen asukasluku yhtenä muuttohetkenä!

Myös Martinlaakso sai ensimmäiset uusasukkaansa vuonna 1969.

Kasvu oli kummallakin hurjaa, Salamien perustamisvuotena 1975 asui Myyrmäessä jo yli 11 000, Martilaaksossa yli 13 000 asukasta, joista Martinlaaksolaisista 3150 oli iältään enintään 9-vuotiaita, kun taas 50 vuotta täyttäneitä vain reilut 500. Lienemmekö nyt lähestymässä aivan käännteistä...!?

Eipä ihme, että 1970-luvun puolivälissä Martinlaakson kansakoulupiiri oli oppilasmäärältään koko Suomen suurin, oppilaita 1200! Eikä Myyrmäki ilmeisestikään paljoa jälkeen jäänyt.

Saattoiko enää suurempaa tarvetta ja osuvampaa ajoitusta seuran perustamiselle ja jo hyvään alkuun päässeelle yleisurheilukoulutoiminnalle olla!

Joko parannusta harjoitus- ja kilpailuolosuhteisiin?

Myyrmäen Urheilutalo valmistui 1975. Eihän siitä yleisurheilijoille vallan suurta iloa ollut, mutta sen kuntosali toki varusteiltaan ylitti Louhelan pommarin, ja palloilusaliakin hyödynnettiin. Myyrmäen urheilukenttä oli kyllä jo luvassa ja alustavat raivaukset tehty jo vuonna 1973, mutta eteneminen oli kuin käärmeen pyssyyn ajamista.

Alle kilometrinen kuntopolku oli talkootyöllä valmistunut keväällä 1972. Olinpa itsekin niissä talkoissa mukana, joihin EVU oikein paikallislehdessä julkaistulla **vetoomuksella** kutsui väkeä lapioneen ja säkkeineen osallistumaan. Koko joukko tulikin, onnistuisikohan nykyään? Kuntoradalle tuli ahkera käyttö, niinpä kaupunki sitten kahden vuoden kuluttua rakensi uuden, puolitoistakilometrisen ja leveämmän. Siinä välissä mäelle oli kohonnut jättitatti, tuo vesitorni.

Urheilukenttää jouduttiin odottamaan syksyyn 1978, ja kilpailukäyttöön se saatiin vasta keväällä 1979. Tulipa suureen tarpeeseen, sillä jo vuonna 1978 Salamissa harrasti yli 300 eri ikäluokkien urheilijaa, ja heillä 30 pätevää valmentajaa. Seuraavana vuotena suomenmestaruuksia tuli sekä aikuisurheilijoille että nuorille. Aikuisissakin oltiin vain hitusta vaille valioluokan seura, mutta nuoremmissa noustiin aivan huimaavan korkealle tasolle, koko valtakunnan kärkikaartiin.

Ikäkausihuipentumassa Turussa salamalaisia paremmin menestyivät ainoastaan Tampereen Pyrintö ja Viipurin Urheilijat, jälkimmäinen näistäkin vain 2 pisteen erolla. Helsingin piirin tilastossa yksin HKV oli menestyksekkäämpi. Ja kuitenkin pohja tuolle menestykselle oli onnistuttu luomaan perin vaatimattomissa harjoitusolosuhteissa.

Talviharjoittelumahdollisuudet olivat edelleen vain koulujen liikuntasalien varassa, mutta nyt niitä oli sentään muuallakin kuin Kaivokselassa. Edes mitä vaatimattomin spurttailupaikka tuli käyttöön vasta seuraavalla vuosikymmenellä, Myyrmäen jäähallin valmistuttua vuonna 1981. Hallin parvella oli silloin kapea kaistale - joka muovimattojen avulla varustettiin juoksusuoraksi. Varsinaiset juoksuharjoitteet tehtiin Olympiastadionin tiloissa sekä Espoon Otahallissa.

Toimintaa oli ja tuloksia tehtiin, entäs talous

Ihka alusta alkaen johto, toimitsijat ja valmentajat tekivät työnsä vailla vähäisintäkään palkkaa. Urheiluasun saanti edusti maksimipalkkiota. Oleellisena osana seuratyötä oli myös rahoituksen keruu. Aivan alkuaikoina järjestettiin viihteellisiä korttelitapahtumia, joiden tuloksena saattoi lanttilipas olla painavakin. Kun ympäristön asuinalueet kasvoivat ja jaettavia mainoksia ja paikallislehtiä oli tarjolla jaeltavaksi, samat lasten ohjaajat ja valmentajat jakelivat niitä kylki vääränä...

Silloin ei alueella ollut suuria marketteja. Korttelikauppiat olivat suurella ymmärryksellä seuraa tukemassa. Esim. vuodenvaihteessa 1972/73 myymäkeläinen K-kauppias lahjoitti seuralle peräti 82 verryttelypukua! Silloin oltiin täällä uusissa lähiöissä enemmän yhtä perhettä, ei ajeltu suuriin marketteihin tarjousten perässä vaan asioitiin lähikaupassa. Niin riitti kauppiaallakin varaa ja ymmärrystä seuran suorittamalle vapaaehtoistyölle alueen lasten ja nuorten hyväksi.

Kun Salamatsitten erkautui oheistoimillaan pahoin velkaantuneesta EVU:sta, perintönä tulivat melkoiset velat. Uuden seuran vastavalittu, mutta EVU:n yleisurheilujaostosta tuttu johtokunta otti rohkeasti lainaa ja kukin antoi henkilökohtaisen takauksensa velalle! Onnekasta oli, että tulossa oli Vantaan Asuntomessut. Osallistuminen muiden vantaalaisseurojen kanssa niiden lipunmyyntiin ja vartiointiin, toi suuren helpotuksen taloudelliseen tilanteeseen. Mutta toki se edellytti valtavaa työmäärää valmentajilta, urheilijoilta... perheineen ja ystävineen. Samanlainen palkaton talkootyö mahdollisti seuran todella aktiivin ja menestyksekkään toiminnan vielä vuosikymmeniksi, osittaisena näihin päiviimmeikin.

Jo Vantaan Salamien ensimmäinen itsenäinen toimintavuosi oli menestyksekkäs. Piirin viesti- ja joukkuekilpailuissa tuli kultaa ja muutakin menestystä. Niihin aikoihin harrastetuista seuraotteluista tuli silkoja voittoja. Ikäkausipurheilun tason kruunasi seuramme joukkueen edustusmatka Norjaan: Kun Norjan Urheiluliitto kutsui ikäkausimestaruuskilpailuihinsa joukkueen kustakin Pohjoismaasta, valitsi Suomen Urheiluliitto sinne Suomen edustajaksi Vantaan Salamien joukkueen!

Tarkka terveydenhuolto 1970-luvun eräänä huipentumana

Terveysryhmän toiminta oli silloin todellakin suorastaan huimaavalla tasolla. Sitä riitti vielä 1980-luvun alkuvuosillekin, mutta sen jälkeen oltiin pakotetut tyytymään vähempään. Toisaalta myös todettiin, että tuo tarkan seurannan aika oli tuonut konkreettista tietoa urheilukoululaisten ja ikäkausipurheilijoiden kunnosta ja valmennuksen siihen vaikuttamisesta.

Terveysryhmään kuului kaksi lääkäriä, lääkintävoimistelija sekä useita sairaanhoitajia ja laboratoriohoitajia. Kaikki he suorittivat palveluksensa ilman vähäisintäkään rahallista korvausta. 1-2 kertaa vuodessa toteutettujen lääkärintarkastusten piirissä oli yli 200 urheilukoululaista ja lajiryhmäharjoittelijaa. Verikokeita ja virtsan seurantatutkimuksia suoritettiin 1-3 kertaa vuodessa. Näissä tarkastuksissa ja seurannoissa jaettiin myös tietoa omakohtaiseen terveydenhoitoon liittyvistä asioista kuten ravinnosta, puhtaudesta ja elämäntavoista. Lisäksi käytiin Olympiastadionilla urheilulääketieteellisen tutkimusryhmän toimeenpanemissa tutkimuksissa. Näissä hapenottokyvyn kehityksen, veriarvojen seurannan jne tutkimuksissa käytiin polkemassa testifillaria ja antamassa näytteitä jopa 3-4 kertaa vuodessa.

Toinen seuran lääkäreistä kirjoittaa seuran tiedotuslehdessä vuonna 1973 lasten liikunnan suuresta merkityksestä sekä fyysiselle että psyykiselle kehitykselle. Koska tutustuimme toisiimme jo 1950-luvulla, arvaan suoraan lainata hänen tuon kirjoituksensa lauseita:

”Tutkimuksissa on todettu selvä suhde erilaisten psykosomaattisten vaivojen, kuten päänsäryn, vatsakipujen, huimauksen ym ja liikunnan harrastuksen välillä. Mitä aktiivisemmin lapsi osallistuu urheiluun, sitä vähemmän esiintyy niitä vaivoja. Samoin todettiin, että jos lapsi saatiin siirtymään liikunnallisesti aktiivisempaan ryhmään, häneltä jäi vastaavasti pois psykosomaattisia vaivoja. Ohjatulla säännöllisellä liikunnalla päästään parhaaseen tulokseen.”

Toisaalla hän kirjoittaa: *”Nykyisessä kaupunkiyhteiskunnassa ovat mahdollisuudet ja virikkeet luonnolliseen liikuntaan huomattavasti rajoittuneemmat kuin kuin aikaisemmin. Varsinkin alueilla, joissa on puutteelliset peli-, urheilu- ja voimistelumahdollisuudet koulunkaan puitteissa tapahtuvalle toiminnalle, on vaarana ajanvieton luisuminen pelkän television katselelun tasolle.”*

Tuon hän kirjoitti lähes 40 vuotta sitten. Ne ”kaupunkiyhteiskunnan mahdollisuudet ja virikkeet” olivat näillä seuduilla silloin vielä todellakin perin puutteelliset. Siihen on tullut valtava parannus, etenkin palloiluhallien ja kenttien osalta. Mutta myös houkutteen kunnan rappioittamisellekin ovat lisääntyneet. Televisio on ajat sitten jäänyt muiden suurempien ruutuajakäyttöjen varjoon. Seurauksina sekä ylipainon että univajeen kasvut, jotka sitten aiheuttavat omat sekä fyysiset että psyykkiset ongelmansa ja sairautensa. Mitä sanoisikaan seuramme lääkäri nyt ... jos sellainen olisi.

Lainaan vielä lääkärimme kirjoituksen loppulauseet: *”Kaikkihan me haluamme lapsistamme kehittyvän terveitä hyväkuntoisia kansalaisia. Sietäpä ajatella asioita hyvät vanhemmat.”*

Sporttiklubit, sekin eräs 1970-luvun synnyttäminen

Kun Suomen kestävyysjuoksu oli vuosina 1971-72 kokenut valtavat huippuhetkensä, kolme olympiakultaa ja kaksi euroopanmestaruutta, herätti se Suomen Urheiluliitossa tukun oivalluksia. Eräänä sellaisena oli kannustaa seuroja perustamaan yhteiteensä varttuneenikäisten juoksuclubeja, jotka sitten oman kuntonsa kohotuksen ja ylläpidon ohella tukisivat seuran nuorisotoimintaa.

Varsin nopeaan tahtiin klubeja perustettiin, mutta me ehdimme aivan ensimmäiseksi! EVU:n *Hölkäklubi*, sittemmin nimensä *Vipeltäjiksi* muuttanut, on perustettu 28.9.1972, Suomen ensimmäiseksi sporttiklubiksi. Seuraavana vuotena perustettiin *Runsport* (myöhemmin nimeltään *Runsport Original*) sekä naisten *Jamisport* ja hieman jäljemmin vielä *Speedy*. Kaikki nuo kytkeytyivät SUL:n toimimaan tapaan nuorisourheilua harjoittavaan yleisurheilu-seuraan, ensin EVU:uun, sitten Salamiin, jo aivan seuran tärkeänä perustajatahona.

Tokko monikaan muu sporttiklubi oli niin läheisessä yhteydessä emäseuraansa, SUL:n tavoitteen mukaisesti sen nuorisotoimintaa tukien --- kuin nämä Vantaan Salamien yhteydessä toimivat. Yhdessä järjestettiin toimintaa ja varojenkeruuta, ja monet klubilaiset ovat toimineet seuran johdossakin, puheenjohtajuutta myöten. Vipeltäjät myös palkitsi stipendein lahjakkaita juoksevia urheilukoululaisia. Ainakin Runsport, nykynimeltään Runsport Original sekä Vipeltäjät toimivat yhäkin. Vipeltäjät on säilyttänyt roolinsa sikäläkin, että edelleenkin tarjoaa toimitsija-apua sekä Salamille että seurayhtymälle KU-58, KorsKu, VaSat. Myös MM- ja EM-kisoissa sekä lukuisissa maaotteluissakin Vipeltäjät ovat Salamien välityksellä kilpailutoimitsijoina ahkeroineet.

Kaikkiaan 75 näiden klubien jäsentä on juossut vähintään yhden täyden maratonin, ahkerimmat 20. Ja kun puolet heistä on pistellyt sen alle kolmen tunnin tai hilkun yli, kertoo se lukuisista yhteisistä jos yksinäisistäkin hikisen hauskoista harrastuskilometreistä. Koska keski-ikä hipoo jo seitsemäkymmentä, maratonit sujuvat enää harvoilta, mutta niiden tilalle on Vipeltäjät kehittänyt muuta kisailua: juoksua, kävelyä ja hiihtoa jossa tavoiteajan saa valita itse. Ja tuoreimpana lajina mölkky.

1980-luku, toimintaa valioluokassa

Vuonna 1980 pidettiin Myyrmäen uudella urheilukentällä nuorten SM-kisat, Salamien järjestämänä. Seuraavalle vuodelle osuu ei ehkä kertaluonteisesti niin merkittävä, mutta jatkumoltaan äärettömän arvokas tapahtuma: Salamat yhdessä Iltalehden kanssa aloitti vuosittaiset ***Lehtipojan Salamakisat***. Joista sitten joidenkin vuosien kuluttua versoi ***FJG, Finlandia Junior Games***. Jatkossa niistä muodostui suurin kotimainen yleisurheilutapahtuma. Ja tuo perinnehän jatkuu yhä.

Vuonna 1982 Salamat nousi ensi kertaa valtakunnallisen luokittelun **valioluokkaan**. Seuraavana vuonna järjestettiin yleisurheilun MM-kisat Helsingissä. Ne työllistivät ja värittivät lukuisten salamalaisten elämää. Mutta puhtia riitti muuhunkin, esimerkki hallinnon ja talouden saralta. Seuran omassa julkaisussa, vuoden 1983 16-sivuisessa ***Salama-Sanomissa*** on kaikkiaan 85 maksettua ilmoitusta! Mikä ahkerointsija- ja työmäärä olikaan tarvittu niiden hankintaan. Tosin ovat ajatkin niistä päivistä muuttuneet, eivätkä suinkaan suotuisampaan suuntaan... Toinen poiminta samasta lehdestä: Seuran jäsenmäärä ylitti ensi kertaa tuhannen rajan, 1004. Lisäksi todetaan, että seuran perustamisesta v.1975 lähtien seurasta on eronnut vain 24 jäsentä. Ja tarkennetaan: ”*Se on vähän, kun tiedetään, että Vantaalla käy melkoinen muuttovirta.*”

Vuonna 1988 Salamat aloitti yleisurheilukoulussa ***Nuori Suomi-liikuntakasvatusohjelman***. Vuosikymmenen huippu-urheilumenestyksistä mainittakoon yksi olympiaedustus, yksi aikuisten suomenennätys, yksi parikilpailun suomenmestaruus sekä yksi viides tila nuorten MM-kisoissa.

Arkisen työn tasosta olkoon esimerkkinä seuraavat vuodelle 1985 asetetut toiminnan tavoitteet: *Valmentajien ja ohjaajien määrän nostaminen 30:een, säännöllisen valmennuksen piiriin 60 urheilijaa, Salamien YU-kouluihin noin 200 ikäkausipurheilijaa.*

Ja huomatkamme tuossa määrässä, että nuo *ikäkausipurheilijat* olivat iältään 9-15 vuotiaita. Ei siis sisältänyt 5-8 vuotiaita, joissa on tämän hetken ylivoimainen määrällinen painotus.

Tavoitteet myös toteutettiin. Vuonna 1988 Helsingin piiri palkitsi Salamat eniten toimintaansa tehostaneena seurana. Nyt alkoivat aivan nuorimmatkin runsastua ja tulla tuloksissakin esiin. Vuoden 1989 Jotoksessa esiintyy ensi kertaa kauden tulokset myös 6-vuotiaille: 21 kisailijaa, joiden joukossa tänäkin vuonna lehtien urheilusivuilla esiintyviä Suomen ja jopa maailmankin huipulle sittemmin ylittäneitä. Vasta vuoden 1990 tulostilastoon putkahtaa jo yksi 5-vuotiaskin... Mutta seuraava vuosikymmen saa kuitenkin huomenlahjaksi nimenomaan jo varttuneempien valmennettavien huimaavan tulostason, huikkeimmat huippusaavutukset ovat vasta tulollaan...

1990-lukua suorastaan superluokassa

Heti vuosikymmenen aloituksessa Salamat yltää valtakunnallisessa nuorisotoimintakilpailussa kolmannelle sijalle. Toiminnan laajuutta kuvaa sekin, että Helsingissä pidettyihin Suurkisoihin osallistuu seurastamme 137 jäsentä. Ja tunnustusta tulee: Saamme maan kuuden ensimmäisen seuran kunniakkaassa joukossa Suomen Urheiluliiton myöntämän Nuori Suomi-sinetin, tunnustuksena laadukkaasta lasten ja nuorten hyväksi tehdystä työstä. Huipputuloksiakin syntyy, kaksi nuorten SE:tä ja yksi nuorten joukkue-SM.

Kilpakävelystä saatiin ikäkausimenestystä jo aiemminkin, mutta nyt tulosta alkoi tulla laajalti. Korkealle päästään korkeussuuntaisissakin lajeissa, jo toiset salamalaiset aivan huimaaviin huippukorkeuksiin sekä seiväshypyssä että korkeushypyssä. Joista lajeista tuli MM-edustukset Australiaan asti. Kiinaankin matkattiin sekä kävelytuomaroinnin että koululaisurheilun merkeissä. Kuvasarjan toinen kuva edustaakin tätä tuloskehityksen hurjaa huippukautta.

Silloin seuramme ihka omat kasvatit ylittivät aitoja ja rimoja todella kovaa ja korkealta. Nopeimmillaan aidat ylittyivät nuorten SE-ajalla, ylitetty rima oli ylimmillään samassa korkeudessa kuin vuoden 2010 Suomi-Ruotsi maaottelun seiväshypyn komeassa voittohypyssä! Jostain maaottelusta, asusta päätellen, lienee tämäkin kuva. Mutta ajankohta on 1995 tienoota --- ja hyppääjänä Vantaan Salamien oma kasvatti.

Myyrmäkihalli, tuo futiksen ja kirppareitten vuoroittain käyttämä kaarihalli oli valmistunut 1991. Sen takasivulle tuli 105 metriä pitkä 5-ratainen juoksusuora, sekä päätyihin jonkinmoiset mahdollisuudet hypyille. Vaikka ne olivat roikkuverkoilla suojatut, käyttö oli kentän palloilukäytön aikana ja takia perin hankalaa. Kentän puolikastakin jotkin vuodet vuokrailtiin, mutta siitäkin luovuttiin. Seuran toimisto sensijaan asettui noin viideksitoista vuodeksi hallin parvelle.

Vuonna 1997 Salammat ylsi valtakunnallisessa luokittelussa sen uuteen superluokkaan. Seuran sisäisestikin ”superluokiteltiin”: Vuosikokous nimitti seuralle Kunniapuheenjohtajan ja Kunniajäsenen, takavuosien pitkäaikaisia suuruurastajia kumpainenkin. Kolme seuramme valmentajaa suoritti lajivalmentajatutkinnon, tutkintoasteen joka edustaa ylintä porrasta Suomen Urheiluliiton valmennuskoulutuksessa. Opiskelu otti puoli vuotta ja yli 200 tuntia. Voi kumpu tuosta satsauksesta olisi seurannut laajempi ja pitempiaikaisempi hyöty seurallemme!

Vuosi 1997 kohotti myös tiedotustamme: Seurallemme luotiin ensi kertaa kotisivut internetiin. Vuosikymmenen lopuksi saalistettiin seuramme toistaiseksi korkeimmat Kalevan Malja -pisteet. Nousimme siinä koko valtakunnan kymmenen parhaan seuran joukkoon.

2000- luku alkaa kilpakävelyn huippusuorituksilla

Olihan toki pohja kilpakävelyn menestykselle luotu jo 1980-luvun loppupuoliskolla, nuorten kultamitalikantaankin ylletty jo vuonna 1992. Nyt oli myös varttuneemman iän tasoa joka toi mestaruuksia, arvokisaedustuksia ja myös kunniaininnan Suomen vuoden 2001 kävelijäksi. Vuonna 2005 Vantaan Salamat sai järjestettäväkseen SM-kävelyt, jo monen kerran.

Todellinen suururakka salamalaisillekin muodostui yleisurheilun MM-kisoista Helsingissä. Ja mikä hienointa, mitä laajimmalla ikähaitarilla: 9-69 vuotta! Nuorimmat muodostivat kaksi kahdentoista urheilukoululaisen ryhmää, jotka suorittivat tulosten ja tiedotteiden jakoa selostajille, pressille... sekä asukuljetuksia urheilijoille. Miltei yhtä monet aikuisjäsenet toimivat mitä moninaisimmissa kilpailutoimitsijatehtävissä. Useimmilla työrupeama sisälsi kymmenisen pitkää palkatonta työpäivää, monta niistä rankkasateistakin. Mutta tehtävän antoisuutta kuvatkoon sen toisen urheilukoululaisryhmän 18-vuotiaan ryhmänjohtajan loppulause hänen kirjoituksessaan Salama-Sanomissa: *En vaihtaisi niitä yhdeksää päivää mihinkään!*

Näillä kisoilla ja Suomen sentään pikkuruksella mitalimenestyksellä oli kuulemma oma piristävä vaikutuksensa myös urheilukoululaisten innostukselle ja aktiivisuudelle arkisissa harkoissaan. Vuosikymmenen jälkipuoliskon alun tienoille tuli vielä SM-mitalimenestystä ikäkausitasolta, mutta kärki oli supistunut äärimmäisen kapeaksi. Ja koko tämän vuosikymmenen ajan urheilukoulu- laisten kilpailuhalukkuus oli loivassa laskusuunnassa. Laaksonpohja lienee nyt onneksi jo ohitettu.

Toinenkin, ja jo edellisellä vuosikymmenellä alkanut valitettava passivoituminen oli uusien vapaaehtoisvoimien saanti seuratoiminnan tehtäviin, niin jatkuvaan ja vaativampiin - kuin pieniin enämpi kerrannaisiin. Harvat ja todella pitkään uurastaneet toimijat alkoivat lopultakin väsyä. Apua oli järjestettävä palkkatyöllä. Osa-aikaisesti jo keväästä 2005 alkaen, kunnes nyt aivan äskettäin on avautunut määräaikainen mahdollisuus kokopäiväisen toiminnanjohtajan pidolle.

Puute entisenkaltaisista vapaaehtoisuurastajista on tälle itsekkyyden, pikavoittotavoittelun ja kovien arvojen ajalle yleistä. Sehän ei suinkaan koske vain Salamia eikä vain urheiluseuroja, se koskee kaikkea pyyteetöntä vapaaehtoistyötä. Ne jotka vielä olisivat asenteiltaan otolliset, joutuvat työelämässä juuri suurimman kuorman ja pisimpien päivien kuormittamiksi. Osittaiselle palkkatyölle ei enää vaihtoehtoa ole, mutta herra varjelkoon tulevaisuudelta, jossa pienen urheilukoululaisen pituushypyn mittaamisesta pitää palkka maksaa! Kyllä kilpailutoimitsijoiksi pitää jatkossakin vapaaehtoiset löytyä. Mutta valmennus-, ohjaus- ja toimistotyö jatkuvina ja paljon aikaa kuluttavina onnistuvat enää ainoastaan rahallisesti tuettuina.

Tämä murros saattaa katkeroittaa vanhoja uurastajia, mutta aiheellisilta osin viilattu tehtäväjako korvatun ja palkattoman välillä tuonee kaikkia tyydyttävän tuloksen. Tärkeintähän on, että toiminta lasten ja nuorten liikuttamisessa toimii! Kukin aika siihen keinonsa keksiköön.

Ja onhan meidän seuramme toimintaan sentään ihka uusiakin toimijoita taas alkanut pilkاهدella...

Samaan aikaan kuin varoja tällaisen toiminnan pyörittämisessä ja kehittämisessä tarvitaan lisää, kymmenien vuosien ajan toimineet rahanlähteet ovat lähes kuivuneet. Niidenkään osalta ei paluuta ole noihin takavuosien ja vuosikymmenten keinoihin, joita sieltä Louhelasta lähtöisin vilauttelin. Onneksi tilanne on onnistuttu hoitamaan, seuran talous on kunnossa. Ja toiminta virkistymässä, aivan uusiakin liikuntamuotoja ja -ryhmiä lapsille ja nuorille tarjoten. Sellaisia kuin tämänhetkinen erityisryhmä 8-11 -vuotiaille tytöille ja pojille, jotka tarvitsevat henkilökohtaisempaa ohjausta pärjätäkseen ryhmässä ja joilla on esim. dysfasia, lievä kehitysvamma tms oppimista vaikeuttava seikka. Ja Kivistöön menollahan on mitä oivallisin ajoitus ja tarve.

Päivämäärä 24.5.2005 oli seurалlemme melkoinen riemun hetki. Pitkällinen pyrkimyksemme saada Myyrmäen urheilukentän huoltorakennuksen yläkerran huone toimistoksemme onnistui lopultakin. Myyrmäkihallin ikkunaton kopperi oli sijainniltaan hankala ja toimistotyötilaksi soveltumaton. Tiedotuksenkin osalta on 2000-luvulla siirrytty uuteen aikaan. Pitkän perinteen omanneet seuramme vuosittaisjulkaisut *Salama-Sanomat* ja *Jotos* jäivät historiaan. Niiden tilalla ovat nyt monipuoliset kotisivut sekä toistuvat sähköpostitiedotteet.

Jo EVU:n yleisurheilujaos aloitti *Jotoksen* kymmeniä vuosia kestäneen tilastointitaipaleen. Alussa tuo kauden urheilutulokset sekä seuran ennätystilaston sisältävä lehtinen julkaistiin jopa kahdesti vuodessa. Jotoksen jakelu oli aina vain seuran sisäinen. Loppuvuosinaan se sisälsi myös kuvitusta ja jokusen ilmoituksenkin. Siirtyminen paperisesta sähköiseen oli aivan luonnollinen ja ajanhermoinen ratkaisu.

Salama-Sanomat oli jo nimensäkin mukaisesti Salamissa syntynyt. Sen jakelupiirinä oli seuramme toiminta-alueen kotitaloudet, eli niitä piti painattaa kymmenin tuhansin. Näin suuri jakelu edellytti taloudellisesti onnistuakseen melkoista määrää maksettuja mainoksia. Enimmillään niitä laskin yhdessä lehdessä olleen peräti 85. Niiden hankinta vaati valtavasti työtä ja monen henkilön moninaisia suhteita liike-elämään. Ja kun lehden asiasisällönkin tuotto tehtiin silkkana talkootyönä, oli kysymys melkoisesta uurastuksesta. Ilmoitusten hankinta vaikeutui vuosi vuodelta --- ja koska internet vuorostaan on tullut laajalti käytetyksi, lehden historia päättyi vuoteen 2007.

Kummatkin lopettamiset olivat ajan hengen ja tarpeen mukaiset. Mutta jotain tässä ajan henkeen sopeutumisessa myös menetetään. Aivan kuten toisillemme viestimämme meilit, tekstarit ja kännykkäkamerakuvat eivät kirjeenvaihdon ja mustavalkokuvien tavoin jälkipolville meistä muistoja tallenna, eipä enää taida seuran tapahtumatkaan historiaan kirjautua? Niistä menneiden aikojen kirjautumista paljolti tämän kirjoituksenikin keräilin, enämpi satunnainen sivustakatsoja kun olen. Siinä sivussa keräilin Jotoksista kaikki (?) maratonin juosseet salamalaiset, yhteensä 80! Mutta lasten ja nuorten hyväksihän toimimme, siinä ja ajan hengessä ”salamannopea” sähköinen tiedotus on kunniakkaankin historian paperille tallentelua tavoitteellisempaa.

Seudun autiudesta lapsikuhinan kautta kultaisen iän kerhoihin

Silloin kun seuramme perustajat ja ensimmäiset suuruurastajat tapailivat kesällä 1969 toisiaan siellä Louhelan lentiskentän tienoilla --- kohosi Myyrmäen ja Martinlaakson kohdalla sankka metsikkö. Myyrmäen silloiseksi asukasluvuksi arvioidaan luokkaa 60-90, Martinlaaksonkin vain noin 850. Hekin ilmeisen pääsääntöisesti jo varttuneen iän viljelijä- ja omakotitaloasujamistoa. Kaivokselakin, Suomen ensimmäisenä lähiönä kait, oli rakennettu vasta 1961-65. Louhelan ekaensimmäiseen taloon oli muutettu 15.6.1966, ja vihoviimeisimpäänkin jo 1968. Martinlaakson ensimmäisiin elementtitaloihin muutettiin vuonna 1969.

Myyrmäessä mullistus oli mittavin: Kun asukkaat muuttivat ensimmäisenä valmistuneeseen kerrostaloon, Vaahtorinne neloseen --- viisinkertaistui Myyrmäen asukasluku yhtenä päivänä!!!

Mutta otanpa tarkempaan tarkasteluun kotikyläni Martinlaakson. Kun sen asukasluku alkuvuotena 1968 oli ollut vain noin 850, oli täällä jo vuonna 1975 pelkästään enintään 9-vuotiaita lapsia 3150! Huippuunsa 0-9 ikäisten määrä nousi vuonna 1977, silloin tuli tutuksi kesäinen huuto pihalta: *Äitii, tuu parvekkeelle täällä huutaa Anna* --- tai kuka kutsuja kulloinkin olikaan, mutta ilman tuota ”Annaa” äitejä olisi ilmaantunut lähes jokaiselle parvekkeelle. Sillä tuonikäisiä oli silloin 3800! Tänä vuonna 0-9 vuoden ikäisiä lienee Martinlaaksossa enää vain 1200. Leikkikenttien ilonkiljahtelut ovat hiipuneet, rollaattorien työntelyn hiljainen hurina viljaantunut.

Uhkaako lapsikato koko läntistä Vantaata? Ei sentään aivan.

Yksi uusi vallan Martinlaakso-Myyrmäen veroinen kasvukohde on jo ovella: **Marja-Vantaa**. Valmistuu kiivaasti, ja ennusteiden mukaan sinne tulee muuttamaan pääsääntöisesti lapsiperheitä. Nyt Kivistön alueella asuu 0-6 vuotiaita 787, ja 7-12 vuotiaita 646. Vastaaviksi lapsimääräksi ennustetaan vuodelle 2019 enintään 6-vuotiaita 1734, ja 7-12 ikäisiä 1142. Eli yhteensä 2876. Noiden vuoden 2019 ennusteiden mukaan Myyrmäen ja Martinlaakson on laskettava lapsimääränsä yhteen, jotta kurottaisivat Kivistön lukemiin. Sillä yhteenlaskettunakin niissä on 0-6 vuotiaita 1760. 7-12 vuotiaissa Kivistö ylitetään vielä sentään 200:lla, mutta on vain ajan kysymys milloin tilanne kääntyy Kivistön voitoksi...

Nuo Kivistön ennusteet poimin eräästä melko tuoreesta suunnitelmasta, mutta lehtikirjoituksessa 15.6.2010 annetaan ymmärtää, että pelkästään kehäradan varteen rakennettavaan Marja-Vantaan uuteen kaupunginosaan tulee asunnot liki 30 000:lle asukkaalle! Jos näin käy, Kivistön lapsimäärät tulevat aivan huimasti ylittämään nuo edellä kertomani vuoden 2019 ennustelukemat.

Onkin todella tarpeellista ja kaukaa viisasta, että Salamet on jo laajentanut urheilukoulutoimintansa Kivistöön. Eletäänkö siellä nyt Louhelan kaltaisia pioneeriaikoja!? Olosuhteet ovat vaatimattomat mutta tarve ja innostus korkealla. Voiko myös entisten aikojen veroista talkoohenkeä ilmaantua! Urheilukentän saanti Myyrmäkeen kesti tuskastuttavan pitkään. Yleisurheilun talviharjoittelupaikkaa tokko tänne Myyrmäki-Martinlaakso-keskiöön uskaltaisi edes haaveilla.

Marja-Vantaan alueesta on esitetty varsin tarkkojakin kuvauksia ja kuvia. Urheilukenttää en niistä löydä. Vielä tärkeämmäksi näkisin Myllypuron Liikuntamyyllyn kaltaisen sisäharjoittelupaikan. Voisiko oivallisempaa sijaintia ollakaan, kasvava määrä käyttäjiä ympärillä, liikenneyhteydetkin Suomen parhaimmat, aivan kaikkiin suuntiin ja välinein! Onko huomioitu? Onko ihan tulossakin? Joka tapauksessa yleisurheiluväen ja -ystävien pitää olla valppaana ja aktiivisena.

Aikainen lintu madon nappaa!

Vielä tuosta tulevaisuudesta takaisin historiaan, kevennyksen kaltaisesti.

Myyrmäen ja Martinlaakson keskeisimmät alueet olivat vielä 1960-luvun puolivälissä lähes umpimetsää. Edellistä väkilukuennätystä pitänee etsiä monien tuhansien vuosien takaa, mesoliittiselta kivikaudelta! Erityisen vilkasta asutusta oli Myyrmännin tienoilla, mutta myös urheilukenttämmeikin kupeilla lapsia kirmaili. Sen ajan satujumppa- ja urheilukouluikäiset eivät liene ylipainon ja univajeen ongelmista kärsineet: hyötyliikuntaa tuli luonnonantimien keräilystä, uinnistakin, rantahan oli lähellä. Mutta vain tähtitaivas ”näyttönä” ja univajeen houkutteena! He jäivät esihistoriaan, liikunnan ja unen tarpeet eivät, aika vaan on tuonut niille uudet haasteet!

Pitäytykö perinteissä --- vai uudistua ajan eturintamassa

Miten nopeasti ja alati kiihtyvästi uusia haasteita nyt tuleekaan. Olen elänyt oman ”satujumppa- ja urheilukouluikäni” sota- ja sotakorvausaikoihin maaseudulla. Kylän poikien liikunnallinen elämä taisi olla lähempänä kivikautta kuin edes niitä ”Louhelan aikoja”, nykyajasta puhumattakaan.

Perusliikunta tuli siitä ”hyötyliikunnasta ja luonnonantimien keräilyistä”, mutta paljon myös pelailimme, juoksimme, hypimme, heitimme... Kutakuinkin kaikki oli kuitenkin itse toteutettava, ei sen ajan aikuisilta näihin osannut apua edes kaivata. Sopivat seiväs- ja keihäspuut etsiskeltiin metsästä, itse kaivettiin kuopat, karrättiin hiekat ja sahanpurut, hiljainen kylätie juoksusuorana...

Niistä ajoista on lasten vanhempien vapaaehtoisaktiivisuuden kautta tultu tähän päivään, jolloin täysin järjestetty, maksullinen, palkkatyövoittoisesti toteutettu ja taloudellisen tuoton vaateinen liikuntatarjonta on ajan henkenä ja enenevänä valtamuotona.

Yleisurheilussa kuitenkin edelleen vähemmistöisenä, mutta enenevänä ehkä sielläkin.

Mikä tuleekaan olemaan tilanne tulevina vuosikymmeninä? Kvarttaalitalous ja itsekeskeisyys oheisilmiöineen peittoavat yhteisöllisyyden vielä pitkään, lopullisestiko? Siinä maailmassa on kuitenkin elettävä, elintilansa ja paikkansa raivattava. Tai kuihduttava.

Vantaan Salamilla on kuitenkin niin arvokkaat yhteisöllisyyden perinteet, että niidenkin säilyminen osana tulevaa toimintaa on taistelun arvoinen tavoite.

Vaikka liikuntalajien ja –palvelujen muodot edelleenkin lisääntyvät, uusiakin salibandyn kaltaisia suosikkilajeja synnyttäen, yleisurheilun kaltaiselle lähes 3000 vuoden takaiset perinteet omaavalle lajillekin kuitenkin sijansa löytynee. Suomen yleisurheilu ei huippu-urheilun osalta takavuosien tapaista kulta-aikaa enää milloinkaan saavuttane, sen aikaansaama vetovoima on nyt korvattava muulla. Mutta edes suppeampaakaan huippu-urheilua ei voine kehittyä ilman kasvattajaseurojen pohjatyötä. Mitä laajemmat lapsimäärät Salamien kaltaiset seurat ohjatun liikuntansa piiriin saavat, sitä suuremmat mahdollisuudet ovat aivan tuloshuipulle pyrkivien ja kykenevien löydölle. Sekin on tärkeää, kuten myös aivan vastalaidan, eli luonnostaan vähiten liikkuvien liikuttaminen.

Vaan onko tuo liikunta ja urheilu sitten niin tarpeellista...

Kyllä on, nyt järjestetty ja järjestelmällinen liikunta on jopa tärkeämpää kuin milloinkaan ennen! THL (Terveiden ja hyvinvoinnin laitos) on suorittanut vuosien 2007-2009 neuvola- ja kouluterveystarkastuksiin perustuvan tutkimuksen yhteenvetoinen. Sen mukaan leikki- ja alakouluikäisistä joka kymmenes oli ylipainoinen. Yläkouluikäisistä joka neljäs! Liikakiloisuudet osoittautuivat usein koko perheen ongelmaksi, sillä tutkittujen lasten äideistä peräti kolmannes oli ylipainoisia ja isistä jopa yli puolet!

Sen lisäksi että ylipaino altistaa aikuisiän diabetekselle, sydän- ja verisuonisairauksiin, tuki- ja liikuntaelinvaivoille... se tuon tutkimuksen suorittaneen yllilääkäriin mukaan on myös selvässä yhteydessä masennukseen.

Aikuisillahan lievän ylipainoisuuden raja-arvo on asetettu painoindeksiin (BMI) osalta arvoon 25, ja vaikean ylipainoisuuden arvoon 35. Lasten osalta rajat ovat aivan toiset ja vaihtelevat sekä iän että sukupuolen mukaan. Löysin netistä erään selkeän laskimen kaikenikäisille, kokeileppa!

<http://terveyspalvelut.com/painoindeksi-painoindeksilaskuri/>

Toinen THL:n tutkimuksissa esiintullut lasten ja nuorten ongelma on riittämätön unen määrä. Suomalaislapset nukkuvat tunnin vähemmän kuin keskieurooppalaiset ikätoverinsa. Ruutu vie ajan, koska nyt on tarjolla paljon TV-ruutua houkutteisemmat *näyttöruudut*. Runsas liikuntahan leikkaa ruutu-aikaa kahdesti: ajankäytöllään sen alkupäästä, unihiekan tuonnillaan loppupäästä.

Myös Kansainvälisen olympiakomitean puheenjohtaja (koulutukseltaan kirurgi) puhui 15.6.2010 Jyväskylässä samoista ongelmista, ja aivan maailmanlaajuisesti. WHO:n mukaan 60% maailman väestöstä ei liiku riittävästi. Diabetes ja liikalihavuus ovat lisääntyneet sitä mukaa kun ihminen on korvannut luonnollista liikkumistaan konevoimalla...

Tällä menolla ja ilman elinaikaista liikuntaa --- tarvitaan kohta konevoimaista liikuntaa matkassa täältä tuonpuoleiseenkin. En malta olla tähän liittämättä lainauksia 26.8.2010 ilmestyneestä kristillisestä SANA-lehdestä: ” *Suomalaisten lihominen on tuonut erikoisen ongelman Suomen vanhoihin kirkkoihin: hautajaisissa entistä leveämmät arkut ja arkunkantajat eivät tahdo mahtua kulkemaan kapeaa keskikäytävää pitkin.* ” ” *Seurakunnissa harkitaan nyt apukeinoiksi arkkuvaunuja, joilla arkku kärrättäisiin kirkkoon ja kirkosta ulos.* ” ... ” *Vainajien ylipainoisuus on joka tapauksessa tukalaa heikkokuntoisimmille arkunkantajille.* ” ...

Mistä motivaatio liikuntaan, kilpailemiseen, vapaaehtoistyöhön...

Suomen yleisurheilun vuonna 1971 alkanut menestyskausi oli eräs moottori seuramme kilpailumenestykselle ja siten seuratyössä jaksamiselle. Vastaavaa vetoapua emme enää odottaa voi. Oman seuran menestys on motivoiva tekijä kaikilla urheilulajeilla, joukkuelajeilla ilmeisesti vielä voimakkaamminkin ja laaja-alaisemmin kuin yleisurheilussa.

Menestyksen yleisin ja helpoin mittari on huipputulosten ja –sijoitusten saavutustaso. Sitä ei synny ilman lahjakkuutta sekä tulostavoitteista valmennusta, harjoittelua ja kilpailemista. Miksi yu-seuroihin ei enää viimeaikoina ole ohjautunut lahjakkuuksia entisten vuosikymmenten vertaisesti? Miksi kilpailuhalukkuus, muu kuin aivan kevytluonteinen, on selkeän alamaissa.

Vuoden 1988 Salama-Sanomista osui silmiini kirjoitus, jossa lainattiin silloin 100-vuotiaan kuulun lastenlääkäriin ja arkkiaatrin lausumaa: ”*Kilpailu kuuluu lapsen elämään. Kilpaurheilu opettaa lasta suhtautumaan oikein tasoeroihin. Se opettaa häviämään. Kilpaileminen urheilussa on positiivista lapsen kehitykselle.*”

Noihin aikoihin yu-koululaiset todella pitivätkin kilpailemisesta ja seuramme eli menestyksensä kukkuloilla. Arkkiaatrin aivan omakohtainen ”yu-kouluikä” sijoittui 1800-luvulle, joten hänen lausumallaan on todella pitkä aikajänne! Lapset on edelleen ”tehty samoista aineksista”, mutta heidän elinympäristönsä on muuttunut ja muuttuu kiihtyvästi. Onko kilpailua, tasoeroja, häviämistä muutoinkin jo liikaa? Sen vastapainoksiko halutaan rentoa liikuntaa kivassa seurassa. Mutta toisaalta: Ohjaavatko isät ja äidit liikunnallisesti lahjakkaat lapsensa joukkuelajeihin joissa he huippuina käärisivät mammonaa. Siellä häviämisen suhteen vallitsee sen vimmatu vihaaminen!

Helsingin Sanomien 25.8.2010 kuluttajasivuilla oli mielenkiintoinen tarkastelu aiheesta otsikolla: ”*Onko aina pakko kilpailla*” ... ”*Voiko lapsi urheilla ohjatusti kerran tai kaksi viikossa, vaikka kilpaileminen ei kiinnosta.*” Tarkastelussa tällaista liikuntaa kutsutaan *harrasteurheiluksi*. Mahdollisuutta tällaiseen esitellään kolmella vaihtoehdolla: *Urheiluseurassa, Liikuntakerhossa, Omalla porukalla*. Artikkelin on varustettu myös maksut, harrastekerrat ja järjestäjät esittelevällä taulukolla. Yleisurheilukoulu-vaihtoehdon edustajana siinä on Vantaan Salamet!

Otsikon *Liikuntakerhossa* alla esitetään mielestäni hieman sekavaa seurakuntaa, sillä apajille tulleet liiketoimintavoittotavoitteiset yrityksetkin mainitaan tällaisina. Mutta niistä sentään sanotaan: ”*Ne korostavat pesäeroa perinteiseen urheiluseuratoimintaan: vanhempien ei tarvitse osallistua talkootyöhön...*” ... ”*Lapsi voi harrastaa useita lajeja, ja kaikki lapset ovat samalla viivalla taidoista riippumatta.*”

Mahdollisuuksia ja vaihtoehtoja täydentävänä tällainenkin toiminta tarpeen lienee, jotta kaikkein passiivisimmatkin ja suurimmassa liikunnan puutteessa olevat saataisiin liikkeelle. Huippu-urheilijoitahan ei tältä linjalta kehittyne, mutta eihän se ole tuon tavoitteenakaan. Lasten vanhemmat eivät tuossa mallissa ollenkaan toisiinsa tutustu, eivätkä siten voi saavuttaa seuratoiminnan tuomia yhteisöllisyyden iloja.

Miten samansuuntainen tuo malli onkaan työelämän muutoksiin nähden: sielläkin pitkäaikaiset ja moninaiset suhteet sekä työnantajaan että työkavereihin ovat pala palalta vaihtumassa patkätöihin työvoimaa vuokraavan yrityksen langanohuessa liitännässä, jossa siinäkin saatetaan olla samalla viivalla taitotasosta riippumatta... Joillekin nämä vaihtoehdot ovat paikallaan.

Mutta kunpa eivät aivan vallitsevuutta milloinkaan valtaisi!

Tuo kuva Myyrmäen kentältä vuodelta 2009 esitelkään nuorten yleisurheilukoululaisten ja heidän vanhempiansa yhteistä harrastuksen iloa edustavimmillaan! Siinä lasten ”kilpailu” on enemmänkin iloista kisailua. Jossa kasvuiälle niin tuiki tärkeä liikunta toteutuu kivassa seurassa ja raikkaassa ulkoilmassa. Havainnoithan kuvasta myös senkin Salamien urheilukoulun ominaisuuden, että tytöt ja pojat harrastavat yhdessä!

Näin nuorten osalta ei koko kysymykseen kilpailemisesta/kilpailemattomuudesta tule suhtautua asenteisesti. Silloin leikki ja kilpaileminen ovat aivan luonnostaan lähes yhtä ja samaa. Jota ilonpitoa tulisi kyllä vakavassakin harrastuksessa aina säilyä, veteraanivuosiin asti. Eivätkähän nousevat polvet elämässään kilpailulta ja kilpailuttamiselta suinkaan välttymään tule. Päinvastoin, se tulee olemaan osana heidän arkipäiväänsä vielä painokkaammin kuin meillä vanhemmilla. Ennustiko valtavan elämäkokemuksen omaava arkkiatrimme jo sitäkin...

Kuten laaja ja jatkuvasti päivitetty yleistieto lienee oleva nousevien polvien menestyksen valtti ylen muutosvauhtisessa maailmassamme, yleisurheilu monipuolisesti harrastettuna antaa kasvavalle keholle tasapainoisen kuntopohjan sekä arjessa jaksamiselle että jatkuvan liikunnan halulle ja ilolle.

Oma seuramme on koko historiansa ajan ollut kasvattava ja kuntoliikuntaa suosiva yhteisö, jossa myös lahjakkaille tulostavoitteidensa saavuttamiseksi ponnisteleville on luotu edellytyksensä. Juuri tällä hetkellä ollaan tekemässä selvää lisäliikahdusta niidenkin lasten liikuttamiseksi, joille liike ilman kummempia tulostavoitteita on ensisijaista. Tämä kuitenkin asettaa seuralle ja sen valmentajille ja ohjaajille uusia haasteitaan, tätä arvokasta työtä tehdessä motivaatio on saatava vallan muusta kuin perinteisestä lähteestä: valmennettaviensa huipputulosten tuotosta. Myös järjestöjen ja hallintoelinten tulee luoda näkökannat ja mittarit, joilla osataan arvostaa ja tukea sellaistaakin liikuntapalvelutyötä, jonka tulokset eivät ole pistein ja prinikoin punnittavissa.

Kulisseissa ja kulissien takanakin

Urheiluseuran toiminnan pyörittäminen edellyttää mitä moninaisinta taustatyötä. Vantaan Salamilla tuo on aina tapahtunut vapaaehtoistyönä. Niin seuraa johtavan puheenjohtajan ja johtokunnan, kilpailutoimitsijoiden, huolto- ja tukiryhmän kuin erilaisten projektiluontoisten tehtävienkin osalta. Rutiiniluontoisemman toiminnan ohella esiintyy vuosittain suurten ponnistusten hetkiä, kuten jo perinteeksi muodostunut syksyinen Vantaan maraton sekä ajoittain suurestikin työllistävä FJG, alunperin Salamien itsensä synnyttämä ja sittemmin valtakunnan suurimmaksi yleisurheilu-tapahtumaksi kasvanut nuorisoliikunnan huipentuma. Kokeneimmin voimin osallistutaan myös Olympiastadionin huipputapahtumiin, maaotteluihin, EM-, MM- ym kisoihin.

Pääasiassa naisvoimin toimiva tuki- ja huoltoryhmä suorittaa ehkä vähiten esillä olevaa, mutta todella tärkeää ja kannustavaa taustatyötä. Alkaen Myyrmäen kentän kilpailujen kioskipalvelusta ja toimitsijoiden kahvituksesta aina osallistumiseen suur tapahtumien kuten FJG:n ateriapalveluun.

Isoissa tapahtumissa olemme osana Helsingin piirin tai koko SUL:n toteutusorganisaatiota.

Monissa tapahtumissa, kuten Vantaan maratonissa, Vantaan koululaisten maastokisoissa jne... toimitaan seurayhtymän, KU-58, Korson Kunto, Vantaan Salamat, puitteissa.

Aivan tuiki tuoreimmasta historiasta poimittakoon Vantaan kaupungin juuri 29.8.2010 järjestämä riemukas musiikkivauhditteinen liikuntatapahtuma SAUVIS, paljon muutakin kuin sauvakävelyä. Sielläkin Salamien tuki- ja huoltoryhmä seurakumppaniensa kera ahkeroitsi, tunnelmasta nauttien.

Järjestelyiden sujuvuudesta toistuvaa kiitosta saanut Vantaan maraton on sangen tärkeä myös kaikkien näiden seurojen taloudelle, joka mahdollistuu juuri tällaisella osaavalla vapaaehtoistyöllä. Salamienkin osalta tapahtuman toteutukseen osallistuu suuri joukko henkilöitä: liikenteenohjaajia, juoksijoiden juoma- ja ravinnepisteiden hoitajia, toimitsijoiden huoltajia, kilpailutoimitsijoita... Kilpailupäivä on pitkä, syksyisestä aamuhämärästä iltahämärään. Muutamilla tuota päivää ovat jo edeltäneet monet järjestelypalaverit ja värväyssoittelut....

Samojen henkilöiden osallistuminen vuosi vuodelta näihin toimintoihin kertoo niiden antoisuudesta. Toisaalta valitettavan hidas vaihtuvuus ja uusien voimien pestauksen vaikeus huolestuttaa suuresti. Trendihän ei koske vain seuraamme ja pelkästään urheiluseuratoimintaa, kaikenlainen vapaaehtoistyö ja yhteisöllisyys on vaikeuksissa. Pääkaupunkiseutu ja yksilöurheilulajit lienevät vielä keskimääräistä hankalammassa tilanteessa. Ellei jatkuvuutta tähänastiselle toimintamuodolle järjesty, mitkä sitten tulisivat olemaan lasten ja nuorten liikunnan järjestelymuodot?

Täysin kaupalliset palvelutko?

Jossain määrin lie muutokseen mukauduttava, perinteestä kuitenkin suosiolla periksi antamatta.

Aina hauskaa olla pittää...

Viihteellisyys on tullut aivan oleelliseksi osaksi jokaista liikunta- ja urheilutapahtumaa. Musiikin jytä on jo niin tuttua, että enää harva vanhan ja perinteisemmän polven edustajakaan siitä harmistuu. Ja myös visuaaliseen viihtyvyyteen kiinnitetään entistä enemmän huomiota. Ja monin muin keinoin: niitähän Suomi-Ruotsi -maaotteluissakin edustavat joukkuemaskotit, katsojien aaltoiluttamiset, iso tulostaulukin nyt viihde- ja mainosnäyttönä, telttakylätarjonnat...

Taannoisissa jalkapallon MM-kisoissa vuvuzela-torvet raikasivat sillä äänitasolla, että median oli käytettävä huipputekniikan konsteja oman äänensä sen läpi soluttamiseksi.

Mutta parempi torvikarkelot kuin kansainvälisissä otteluissa niin valitettavan toistuvat tappelut.

Onhan jalkapallo-ottelusta syntynyt jopa valtakuntien välinen sotatila!

Yleisurheilussa torjunnan ykköskohteena ei korkeimmallakaan kisatasolla ole väkivaltaisuus, enemmänkin vaisuus. Jota kyllä ainakin maaotteluissa osataan eläväiseksi menoksi ehottaa!

Varsinkin nuorempaan polveen on viihteellisyys ja vauhdikas meno niin sisäistynyt, että niitä kaivataan lähes kaikkeen. Ellei niitä, ei vetovoimaa.

Tuollaiset isot tapahtumat ovat kuitenkin vain harvoja huippuhetkiä. Aivan kuten päivittäisessä elämässämme juhlahetkien lisäksi viihtyvyyttä, onnellisuutta, elämyksiä ja huumoria pitää löytyä myös arkiseen aherrukseen, ja ennen kaikkea siihen --- samoin on myös urheilussa ja seuratyössä. Siinä tavoitteena on toistuvat pienet ilon ja tyytyväisyyden muruset, ei odottelut kakun kahmaisusta.

Keräilin juttuni loppuun muutamia Salama-Sanomista lukemiani, salamalaisilta kuulemiani ja ehkä itsekin kokemiani liikuntatoiminnan iloa ja motivaatiota kohottavia näkemyksiä ja kokemuksia. Nämä tässä ovat vain muutamana heittona ja virikkeeksi, jatka Sinä lisää ja tuo seuramme tietoon!

Urheilukouluikäisiltä ja ohjaajilta:

- Kisakallion leirit aina riemukkaita. Aivan alkuaikoina lasten vanhemmatkin oli mukana!
- Holmassakin leireiltiin 1970-luvulla, olosuhteet oli vaatimattomat mutta hauskaa oli
- Seuraottelumatkat silloin aikanaan kivoja, linja-autossa Lapualle oli tunnelmaa vielä 1998
- Kilpailuissa pääs tutustumaan muitten seurojen samanikäisiin, missäpä muualla...
- Maaotteluissa satasen lähtöviivan takana vaatekorihommissa, vauu mikä elämys!
- Kauden päättäjäiset tärkeet, kivaa jos siellä oli myös erilaista ohjelmaakin
- Päiväurheilukoulu toi virkistävästi ihan uusiakin lapsia ja tuttavuuksia, mikähän muu vois...
- Aikanaan seuran omat A-valmentajat kouluttivat meitä ohjaajia, siitä sai oppia ja varmuutta

Valmentajilta:

- Valmennettavien menestys ja seurassa pysyminen antoi voimia ja tyytyväisyyttä
- Nuorten valmennettavien omien vanhempien valmennustyötä tukeva aktiivisuus plussasi

Toimitsijoilta, seura-aktiiveilta:

- Seurayhtymän piirissä on tosi mukava henki, kivassa osaavassa joukossa on ilo toimia
- Vantaan maraton on rankka, mutta toimiva yhteistyö jättää aina hyvän maun suuhun
- Stadionin kisoissa kiintoisaa ja haastavaa olla toimitsijana, mutta kun tuo ikä alkaa painaa..
- Ihan pienimpien yu-koululaisten kisoissa toimimisessa itsekin nuortuu...
- Kahvittelu ja jutustelu hommien taukohetkenä on pieni mutta suuriarvoinen virkistäjä
- Back to the Sixties järjestelyissä kaikkein parasta oli tutustuminen ja yhteistyö toisten Länsi-Vantaalaisseurojen kanssa, palloiluseurojen, uimaseurojen, pyöräilijöiden...

Kuntourheilijoilta, sporttiklubilaisilta:

- Klubimme viettävät nyt 37.-38. toimintavuotiaan, se jo kertoo että yhdessä on kivaa!
- Liikunta on aina sovellettu ikään ja tilanteeseen, hurjimmillaan taisi olla 1980-luvulla, mutta tänäkin päivänä liikutaan ja kisaillaankin, vaikka puolilla jo 70 v. mittarissa.
- Ekavuosikymmenenä ratkiriemukkaat bussireissut juoksuihin Ruissaloon, Aulangolle... Sittenkin muiden klubien seurassa maailman ääriinkin, Havaijille... käykö katteeks?

*Näin näki ja kuvaili seuramme historiaa
ja rohkeni tulevaisuuttakin tutkailla
eräs satunnainen seurailija*

Vantaan Salamat Ennätykset v. 2010

Miehet

		Tulos	Vuosi
100 m			
M	Robert Torssonen	11,1	92
M22	Robert Torssonen	11,1	92
M19	Robert Torssonen	11,1	92
M17	Robert Torssonen	11,1	92
200 m			
M	Robert Torssonen	22,48	93
M22	Robert Torssonen	22,48	93
M19	Robert Torssonen	22,48	93
M17	Robert Torssonen	22,88	92
400 m			
M	Lassi Niemi	50,97	98
M22	Lassi Niemi	50,97	98
M19	Lassi Niemi	50,97	98
M17	Henrikki Lindlöf	51,07	98
800 m			
M	Pertti Mäkelä	1.56,7	79
M22	Ismo Himanka	1.57,1	82
M19	Ismo Himanka	1.57,1	82
M17	Juha Vesa	1.59,8	81
1500 m			
M	Kari Rahkola	3.59,6	82
M22	Ismo Himanka	4.04,10	82
M19	Ismo Himanka	4.04,10	82
M17	Juha Vesa	4.07,6	81
3000 m			
M	Kari Rahkola	8.37,0	82
M22	Juha Vesa	8.52,3	82
M19	Juha Vesa	8.53,3	82
M17	Harri Sandqvist	9.00,4	82
5000 m			
M	Kari Rahkola	14.42,0	83
M22	Ari Saario	15.41,8	79
M19	Ari Saario	15.41,8	79
M17	Mikko Hytönen	16.25,92	93
10000m			
M	Håkan Löfgren	31.09,0	82
M22	Ari Saario	32.45,0	80
M19	Ari Saario	34.28,8	78
100aj/91			
M17	Henrikki Lindlöf	13,07	98

110aj/100

M19	Jussi Kurki	14,45	92
M17	Jussi Kurki	14,45	92

110aj/106

M	Henrikki Lindlöf	14,67	03
M22	Henrikki Lindlöf	14,67	03
M19	Jussi Kurki	15,26	93

200aj

M22	Lassi Niemi	25,66	00
M17	Tero Kanerva	27,7	85

300aj/91

M19	Henrikki Lindlöf	38,86	99
-----	------------------	-------	----

300aj/84

M17	Henrikki Lindlöf	38,41	98
-----	------------------	-------	----

400aj/91

M	Lassi Niemi	52,75	00
M22	Lassi Niemi	52,75	00
M19	Lassi Niemi	54,15	98
M17	Henrikki Lindlöf	56,49	98

400aj/84

M19	Lassi Niemi	53,15	98
M17	Tuukka Vainio	60,2	88

1500 ej

M17	Ismo Himanka	4.29,3	
-----	--------------	--------	--

2000 ej

M19	Ismo Himanka	6.05,5	83
-----	--------------	--------	----

3000 ej

M	Keijo Kananen	10.13,3	84
---	---------------	---------	----

Pituus

M	Jussi Kurki	703	94
M22	Jussi Kurki	703	94
M19	Jussi Kurki	703	94
M17	Jussi Kurki	687	92

3-loikka

M	Mikael Inkeroinen	15.96	94
M22	Mikael Inkeroinen	15.54	94
M19	Kari Vehkajoki	14.42	83
M17	Taisto Raumio	14.00	82

Korkeus

M	Toni Huikuri	224	96
M22	Toni Huikuri	224	96
M19	Toni Huikuri	224	96
M17	Toni Huikuri	224	96

Seiväs

M	Antti Kalliomäki	566	80
M22	Timo Makkonen	550	95
M19	Timo Makkonen	550	95
M17	Timo Makkonen	515	94

Kuula

M	Jarmo Kunnas	17.88	75
M22	Jukka Kunnas	13.28	83
M19 6kg	Janne Pyykkö	13.73	83
M17 5kg	Jukka Kunnas	14,07	79

Kiekko

M	Janne Pyykkö	54.10	87
M22	Janne Pyykkö	54.10	87
M19	Janne Pyykkö	48.22	84
M19 1,75 kg	Janne Pyykkö	48.64	83
M17 1,75 kg	Janne Pyykkö	42.64	82
M17 1,5kg	Petteri Kotamäki	47.01	98

Keihäs

M	Kimmo Solehmainen	76.06	88
M22	Kimmo Solehmainen	76.06	88
M19	Kimmo Solehmainen	76.06	88
M17	Jukka Kunnas	69.14	80
M17 700g	Petteri Kotamäki	61.34	97
M17 600g	Jukka Kunnas	76.68	79

Moukari

M	Hannu Vuorela	65.74	76
M19 6kg	Jukka Kunnas	36.40	80
M17	Timo Makkonen	34.48	94
M17 6kg	Jukka Kunnas	36.40	80

3000 käv

M17	Markus Helldan	14.32,22	97
-----	----------------	----------	----

5000 käv

M17	Markus Helldan	24.22,15	98
-----	----------------	----------	----

5 km käv

M17	Markus Helldan	25.18	98
-----	----------------	-------	----

10000 käv

M	Risto Kalermo	51.20,72	98
M17	Markus Helldan	51.39,5	98

10 km käv

M17	Markus Helldan	51.40	97
-----	----------------	-------	----

20 km käv

M	Antti Kempainen	1.50.47	99
M22	Antti Kempainen	1.50.47	99

10-ottelu

M	Hillar Aasa	6306	92
M22	Harri Koski	6220	81
M19	Harri Koski	6318	80
	Harri Koski	6220 (M)	81
M17	Timo Makkonen	6213	94

4x100m

M19	Jussi Kurki, Jani Myllynen, Niko Stenberg, Robert Torssonen	42,57	93
M17	Jussi Kurki, Juha Parhankangas, Niko Stenberg, Robert Torssonen	43,41	92

4x400m

M19	Pasi Rosti, Henriikki Lindlöf, Olli Virkkala, Lassi Niemi	3.29,65	98
-----	--	---------	----

4x800m

M19	Harri Sandqvist, Jarmo Himanka, Juha Vesa, Ismo Himanka	8.08,81	82
M17	Ismo Himanka, Jarmo Kakko, Marko Tirroniemi, Juha Vesa	8.26,4	79

4x1500m

M	Joukkue 1983 Kari Himankainen, Lauri	16.37,42	83
M22	Hietala, Jari Junell, Ari Saario	18,07	80

Ruotsalaisviesti

M19	Olli Kuusela, Harri Koski, Markku Isoniemi, Jarmo Kakko	2.05,99	80
M17	Pasi Evolahti, Taisto Raunio, Ismo Himanka, Juha Vesa	2.11,7	80

4x100 aj

M19	Lassi Niemi, Pasi Rosti, Henriikki Lindlöf, Olli Virkkala	56,93	98
M17	Jussi Kurki, Niko Stenberg, Ilkka Ruutu, Robert Torssonen	57,59	92

**3x5000
käv.**

M	Seppo-Juhani Savolainen Risto Kalermo, Markus Helldan	1.14,19	98
---	--	---------	----

Naiset

		Tulos	Vuosi
100 m			
N	Heidi Huhta	12,62	94
N22	Heidi Huhta	12,62	94
N19	Heidi Huhta	12,62	94
N17	Michaela Moua	12,86	92
200 m			
N	Outi Mattila	25,72	06
N22	Outi Mattila	25,72	06
N19	Outi Mattila	25,72	06
N17	Outi Mattila	25,98	05
300 m			
N17	Outi Mattila	41,55	05
400 m			
N	Outi Mattila	59,22	05
N	Outi Mattila, hallitulos	58,63	07
N22	Outi Mattila	59,22	05
N22	Outi Mattila, hallitulos	58,63	07
N19	Outi Mattila	59,22	05
N19	Outi Mattila, hallitulos	58,63	07
N17	Outi Mattila	59,22	05
800 m			
N	Nina Eriksson	2.22,17	87
N22	Nina Eriksson	2.22,17	87
N19	Satu Raimiala	2.22,23	83
N17	Satu Raimiala	2.22,23	83
1500 m			
N	Majvor Rahkola	4.50,45	83
N22	Marita Siemann	4.56,8	83
N19	Marita Siemann	4.56,8	83
N17	Minna Hytönen	5.00,36	90
3000 m			
N	Majvor Rahkola	10.33,56	83
N22	Merja Kauppinen	11.08,28	94
N19	Merja Kauppinen	11.08,28	94
N17	Merja Kauppinen	11.08,28	94
5000 m			
N17	Minna Nummela	19.46,64	95
10000m			
N	Majvor Rahkola	39.56,4	83
100aj			
N	Nina Tiikkaja	15,8	86
N22	Nina Tiikkaja	15,8	86
N19	Nina Tiikkaja	16,15	83
N17	Niina Tiikkaja	16,6	82

100aj/76

N17	Henriikka Lindlöf	15,63	05
-----	-------------------	-------	----

200aj

N	Noora Soini	31,26	05
N	Noora Soini	30,50 w	05
N22	Noora Soini	31,26	05
N22	Noora Soini	30,50 w	05
N19	Noora Soini	31,26	05
N19	Noora Soini	30,50 w	05
N17	Noora Soini	31,26	05
N17	Noora Soini	30,50 w	05

300aj

N19	Outi Mattila	45,44	05
N17	Outi Mattila	45,44	05

400aj

N	Outi Mattila	63,36	06
N22	Outi Mattila	63,36	06
N19	Outi Mattila	63,36	06
N17	Mia Nikla	73,7	98

Pituus

N	Susanna Patteri	542	85
N22	Susanna Patteri	542	85
N19	Susanna Patteri	542	85
N17	Susanna Patteri	542	85

3-loikka

N	Reetta Hallila	12,06	98
N22	Reetta Hallila	12,06	98
N19	Reetta Hallila	12,06	98
N17	Reetta Hallila	12,06	98

Korkeus

N	Nina Tiikkaja	171	87
N22	Nina Tiikkaja	171	87
N19	Jaana Ollinkangas	165	78
N17	Jaana Ollinkangas	165	78

Seiväs

N	Liisa Poutiainen	320	99
N22	Liisa Poutiainen	320	99
N19	Liisa Poutiainen	320	99
N17	Liisa Poutiainen	320	99

Kuula

N	Minna Kakkonen	11,32	99
N22	Raili Manunen	11,03	80
N19	Raili Manunen	11,03	80
N17 3kg	Nina Eriksson	12,02	81

Kiekko

N	Raili Manunen	33.72	79
N22	Raili Manunen	33.72	79
N19	Raili Manunen	33.72	79
N17	Raili Manunen	33.72	79

Keihäs

N	Kati Romppainen	41.32	87
N22	Kati Romppainen	41.32	87
N19	Kati Romppainen	41.32	87
N17	Kati Romppainen	41.32	87

Moukari

N	Johanna Rantti	54.10	00
N22	Johanna Rantti	54.10	00
N19	Katja Raitio	50.42	97
N17	Kati Pitkälä	49.44	97

3000 käv

N	Anne Perttola	13.26,53	94
N22	Tiina Muinonen	13.42,1	00
N19	Heidi Lindewall	13.28,39	01
N17	Tiina Muinonen	14.01,5	98

5000 käv

N	Anne Perttola	22.45,72	95
N22	Heidi Lindewall	23.06,01	01
N19	Tiina Muinonen	23.23,6	00
N17	Tiina Muinonen	24.23,4	98

5 km käv

N	Tiina Muinonen	23,26	01
N22	Tiina Muinonen	23,26	01
N19	Tiina Muinonen	24,04	99
N17	Tiina Muinonen	24.57	97

10000 käv

N	Anne Perttola	47.53,8	95
N22	Milla Toivanen	50.45,0	92
N17	Milla Toivanen	59.10,0	87

10 km käv

N	Tiina Muinonen	47.54,68	00
N22	Tiina Muinonen	47.54,68	00
N19	Tiina Muinonen	47.54,68	00
N17	Tiina Muinonen	52.14	98

20 km käv

N	Tiina Muinonen	1.35.58	01
N22	Tiina Muinonen	1.35.58	01

7-ottelu

N	Nina Tiikkaja	4675	87
N22	Nina Tiikkaja	4675	87
N17	Outi Mattila	4139	05
	15,85 - 149 - 757 - 26,36 - 492 - 28.89 - 2.32,29		

4x100m

N19	Satu Niemelä, Heidi Huhta Sanna Niemi, Tanja Nykänen	49,95	94
-----	---	-------	----

N17	Anna Marttila, Satu Niemelä, Sanna Niemi, Michaela Moua	50,98	91
-----	--	-------	----

4x400m

N22	Nina Eriksson, Nina Tiikkaja, Solja Raunio, Sanna Pyykkö	4.07,64	85
-----	---	---------	----

N19	Joukkue 1983	4.14,59	83
-----	--------------	---------	----

Ruotsalaisviesti

N19	Joukkue 1981	2.26,65	81
-----	--------------	---------	----

N17	Taina Kauppinen, Nina Tiikkaja, Elina Rantamäki, Marita Siemann	2.30,3	80
-----	--	--------	----

3x3000**käv.**

N	Anne Perttola, Päivi Valkeinen, Tiina Muinonen	45.24,24	93
---	---	----------	----

Pojat

		Tulos	Vuosi
P15			
100m	Ville Hiltunen	11,83	04
200m	Henrikki Lindlöf	24,32	96
	Jussi Kurki	24,1 h	90
300m	Henrikki Lindlöf	38,37	96
400m	Lassi Niemi	55,68	94
800m	Juha Vesa	2.02,9	79
1000m	Juha Vesa	2.49,0	79
1500m	Mikko Hytönen	4.27,8	91
2000m	Juha Vesa	5.53,2	79
3000m	Mikko Mykrä	10.36,79	92
100aj/91	Jussi Kurki	14,01	90
100aj/84	Henrikki Lindlöf	13,9	96
	Henrikki Lindlöf	13,64 w	96
200aj	Henrikki Lindlöf	26,86	96
300aj	Tuukka Vainio	42,01	86
1500m ej	Juha Vesa	4.36,9	79
Pituus	Jussi Kurki	624	90
3-loikka	Taisto Raunio	13.34	80
Korkeus	Toni Huikuri	200	94
Seiväs	Timo Makkonen	431	92
Kuula 4kg	Petteri Kotamäki	14.52	96
Kiekko	Petteri Kotamäki	58.80	96
Keihäs	Jukka Kunnas	69.96	78
Moukari			
4kg	Petteri Kotamäki	38.56	96
5-ottelu	Eerikki Lindlöf	2031	01

4x100m	J.Kurki, J.Parhankangas, I.Ruutu, N.Stenberg	47,31	90
--------	---	-------	----

P14

100m	Ville Hiltunen	12,1	03
		11,98w	03
	Kari Lindholm	11,8	81
200m	Heikki välimäki	25,1	88
300m	Heikki Välimäki	38,88	88
800m	Petteri Nenonen	2.14,66	93
1000m	Juha Vesa	2.49,0	78
2000m	Mikko Hytönen	6.10,69	90
80aj/76	Jussi Kurki	11,46	89
80aj/84	Henrikki Lindlöf	11,95	95
	Henrikki Lindlöf	11,69w	95
200aj	Henrikki Lindlöf	28,52	95
1000m ej	Kai Viherlaakso	3.06,5	81
1500m ej	Kai Viherlaakso	5.09,0	81
Pituus	Jussi Kurki	610	89
3-loikka	Taisto Raunio	12,65	79
Korkeus	Jari Kuokka	185	95
Seiväs	Timo Makkonen	360	91
Kuula	Juha Juntunen	14.13	07
Kiekko	Petteri Kotamäki	58.78	95
Keihäs	Jukka Kunnas	60.70	77
Moukari	Petteri Kotamäki	36.00	95
5-ottelu	Pasi Hämäläinen	2089ut	99
6-ottelu	Sampo Hintsanen	3647	92
3000m käv	Antti Kemppinen	17.48,0	92
5000m käv	Markus Toivanen	30.29,3	88

4x100m	J.Myllynen, J.Parhankangas, J.Kurki, I.Ruutu	48,02	89
--------	---	-------	----

	K.Lindholm, M.Pelander, R.Schichmann, J.Rekonen	47.8 h	81
--	--	--------	----

4x300m	M.Limon, M.Kotamäki, P.Nenonen, S.Hintsanen	3.09,13	92
--------	--	---------	----

4x800m	H.Pentikäinen, K.Viherlaakso M.Pelander, J.Pentikäinen	8.55,5	93
--------	---	--------	----

3x80m aj	L.Niemi, H.Lindlöf, M.Ahola	39,12	93
----------	--------------------------------	-------	----

P13

60m	Ville Hiltunen	8,11	02
100m	Jani Myllynen	12,91	89
	Jari Rekonen	12,6 h	80
	Heikki Välimäki	12,6 h	87
	Jani Myllynen	12,6 h	89
200m	Henrikki Lindlöf	27,3	94
300m	Henrikki Linlöf	42,05	94
600m	Eerikki Lindlöf	1.39,54	99
800m	Mika Inkinen	2.18,15	93

1000m	Mika Pelander	2.57,1	80
2000m	Mikko Hytönen	6.35,8	89
80m aj	Henrikki Lindlöf	11,92	94
200aj	Henrikki Lindlöf	29,16	94
Pituus	Jani Myllynen	548	89
3-loikka	Mika Pelander	11,96	80
Korkeus	Juha Pentikäinen	170	80
Seiväs	Timo Makkonen	315	90
Kuula	Janne Laatikainen	13.23	95
Kiekko	Petteri Kotamäki	44.80	94
Keihäs	Jukka Kunnas	47.38	76
Moukari	Pasi Hämäläinen	30.65	98
6-ottelu	Janne Laatikainen	4109	95
1000m käv	Timo Puranen	5.09,8	88

4x600m	Jarno Järveläinen, Samuli Gurko, Niko Wires, Eerikki Lindlöf	7.32,59	99
--------	---	---------	----

P12

60m	Henrikki Lindlöf	8,52	93
	Henrikki Lindlöf	8,4 h	93
100m	Jari Rekonen	13,7	79
	Tero Kanerva	13,4 h	80
200m	Petteri Nenonen	29,07	91
	Janne Laatikainen	28,3	94

300m	Henrikki Lindlöf	44,67	93
600m	Aki Nummela	1.48,0	96
800m	Kai Viherlaakso	2.24,5	79
1000m	Petteri Nenonen	3.02,40	91
2000m	Kari Soiniemi	7.38,4	84
60m aj	Henrikki Lindlöf	10,01	93
80aj	Henrikki Lindlöf	12,4	93
200m aj	Henrikki Lindlöf	31,9	93
Pituus	Tero Kanerva	488	80
3-loikka	Mika Pelander	11,06	79
Korkeus	Hannu Pentikäinen	160	79
Seiväs	Janne Laatikainen	260	94
Kuula	Petteri Kotamäki	13.30	93
Kiekko	Petteri Kotamäki	48.40	93
Keihäs	Jukka Kunnas	49.32	75
Moukari	Petteri Kotamäki	28.64	93
4-ottelu	Henrikki Lindlöf	2559	95
1000m käv	Timo Puranen	5.09,8	88
2000m käv	Timo Puranen	10.59,87	89

4x100m	H.Pentikäinen, K.Viherlaakso, R.Schichmann, J.Rekonen	54,0 h	79
--------	--	--------	----

4x300m	J.Niemelä, J.Mäkilä, H.LIndlöf, M.Inkinen	3.17,60	92
--------	--	---------	----

4x800m	K.Viherlaakso, J.Pentikäinen, S.Pakarinen, M.Pelander	10.02,3	79
--------	--	---------	----

P11

60m	Mika Inkinen	8,7	91
100m	Tero Kanerva	13,6 h	79
150m	Nico Agard	22,01	10
200m	Mika Inkinen	30,35	91
300m	Petteri Nenonen	47,07	90
600m	Aki Nummela	1.48,0	96
800m	Petteri Nenonen	2.27,70	90
1000m	Erkki Rajamäki	3.07,64	89
2000m	Kari Soininiemi	7.338,4	84
60m aj/76	Henrikki Lindlöf	10,48	92
60m aj/50	Timo Corner	10,27	99
Pituus	Jussi Kurki	466	86
3-loikka	Jussi Kurki	10,27	86
Korkeus	Toni Huikuri	147	90
Seiväs	Tuomas Kalliomäki	240	80
Kuula	Petteri Kotamäki	12,31	92
Kiekko	Petteri Kotamäki	39,66	92
Keihäs	Kimmo Solehmainen	40,32	80
Moukari	Kimmo Solehmainen	22,02	80
3-ottelu	Sampo Hintsanen	1613	89
4-ottelu	Janne Laatikainen	2077	93
1000m käv	Timo Puranen	5.09,8	88
2000m käv	Timo Puranen	10.59,87	89
4x600m	E.Lindlöf, T.Peltola, T.Tuomela, A.Nummela	7.55.52	96

P10

60m	Jussi Kurki	8,87	85
	Sandro Gelmi	8,87	96
	Tero Kanerva	8,7 h	78
	Jussi Kurki	8,7 h	85
100m	Tero Kanerva	14,97	78
	Kari Lindholm	14,6 h	77
	Roi Schichmann	14,6 h	77
	Tuomo Telama	14,6 h	79
150m	Sandro Gelmi	22,25	96
200m	Petteri Nenonen	30,3 h	89
300m	Kai Viherlaakso	48,7 h	90
400m	Aki Nummela	1.11,6	95
600m	Tomi Peltola	1.54,3	96
800m	Aki Nummela	2.36,89	95
1000m	Kai Viherlaakso	3.15,2	77
60m aj/76	Henrikki Lindlöf	13,3 h	91
60m aj/50	Erkka Lindlöf	10,89	00
Pituus	Jussi Kurki	453	85
3-loikka	Kimmo Pelander	913	80
Korkeus	Petteri Kotamäki	137	91
Seiväs	Tuomas Kalliomäki	230	79
Kuula	Petteri Kotamäki	10,02	91
Kiekko	Petteri Kotamäki	31,72	91
Keihäs	Kimmo Solehmainen	39,30	78
Moukari	Aki Nummela	14,34	95
Pallo	Janne Laatikainen	55,28	95
3-ottelu	Janne Laatikainen	1601	89
4-ottelu	Janne Laatikainen	2077	93

1000m käv	Timo Puranen	5.09,8	88
2000m käv	Timo Puranen	10.59,87	89
4x50m	J.Schadewitz, T.Ruutu, T.Aho, J.Laatikainen	31,19	92
4x100m	T.Kitti, A.Telama, S.Mertala, J.Kämäri	59,0	81
4x200m	P.Luukka, T.Aho, J.Laatikainen, T.Ruutu	2.13,66	92
4x400m	T.Peltola, S.Kurikka, T.Tuomela, A.Nummela	4.49,14	95
4x800m	M.Limon, J.Mäkilä, P.Nenonen, S.Piironen	10.41,31	89
P9			
40m	Timo Corner	6,6	97
60m	Mikko Ilkka	9,37	89
	Antti Telama	9,1 h	80
100m	Roi Schichmann	15,2	76
150m	Timo Corner	23,5	97
200m	Mikko Ilkka	32,06	89
300m	Jaakko Mäkilä	52,23	90
400m	Jari Kurikka	1.19, ..	01
600m	Timo Corner	2.01,8	97
800m	Tuomo Ruutu	2.42,0	92
1000m	Kai Viherlaakso	3.42,2	76
60m aj/76	Juho Kulmala	14,8	91
Pituus	Jan Degerman	408	93
3-loikka	Jari Kurikka	787	79
Korkeus	Sami Eronen	121	78
Seiväs	Antti Helminen	185	76
	Stig Blomqvist	185	78
Kuula	Jere Kämäri	822	80
Kiekko	Petteri Kotamäki	27.18	90
Keihäs	Kimmo Solehmainen	33.28	78
Pallo	Kimmo Kaurala	37.50	93
3-ottelu	Jere Kämäri	1361	80
	Jari Kurikka	710 -ut	01
600m käv	Samuli Piironen	3.50,01	88
1000m käv	Juho Kulmala	5.07,5	91
2000m käv	Juho Kulmala	13.42,0	89
4x400m	S.Pulkkanen, S.Piilonen, .Ahonen, V.Rautee	6.13,42	96

Tytöt

		Tulos	Vuosi
T15			
100m	Anna Marttila	13,00	89
	Anna Marttila	12,84 w	89
	Anna Marttila	12,7 h	89
200m	Anna Marttila	27,85	89
	Taina Kauppinen	27,1 h	79
300m	Taina Kauppinen	43,6 h	79
400m	Tanja Nykänen	65,68	92
800m	Satu Raimiala	2.22,23	83
1500m	Minna Hytönen	5.01,36	89
2000m	Minna Nummela	7.06,9	95
3000m	Merja Kauppinen	11.08,28	94
80aj	Tanja Kauppinen	12,0 h	79
200aj	Noora Soini	31,26	05
200aj	Noora Soini	30,50 w	05
300aj	Riikka Pyhälä	52,01	94
Pituus	Caroline Savonheimo	520	87
3-loikka	Reetta Hallila	11,48	97
Korkeus	Jaana Ollinkangas	163	76
Seiväs	Liisa Poutiainen	260	97
Kuula	Nina Eriksson	12,02	81
Kiekko	Raili Maununen	32.02	77
Keihäs 600g	Päivi Kiviluoma	36.44	83
Keihäs 400g	Satu Kantola	37.76	84
Moukari	Kati Pitkälä	44.56	95
Moukari 4g	Kati Pitkälä	38.06	95
1000m käv	Tiina Muinonen	4.35,4	95
2000m käv	Tiina Muinonen	9.52,8	94
3000m käv	Tiina Muinonen	14.53,00	96
5000m käv	Tiina Muinonen	26.58,72	95
5km käv	Tiina Muinonen	26,12	96
10km käv	Suvi Muinonen	54.43	03
5-ottelu	Henriikka Lindlöf	1975	03
4x 80 aj.	Joukkue 2003	60,0	03
T14			
100m	Michaela Moua	12,94	90
200m	Michaela Moua	27,4 h	90
300m	Pia Hamberg	44,2 h	83
800m	Satu Raimiala	2.22,23	83
1500m	Minna Nummela	5.11,57	95
2000m	Minna Nummela	7.06,9	95
3000m	Merja Kauppinen	11.10,2	93
5000m	Minna Nummela	19.46,64	95
80aj	Taina Kauppinen	12,52	77
	Taina Kauppinen	12,2 h	77
200aj	Noora Soini	33,17	04
Pituus	Caroline Savonheimo	520	87
3-loikka	Reetta Hallila	10,94	96
Korkeus	Elina Järvinen	161	78
Seiväs	Liisa Poutiainen	240	96
Kiekko	Raili Manunen	28.54	76

Keihäs	Satu Kantola	37.76	84
Moukari	Henna Nikla	37.76	97
6-ottelu	Henna Sammalkorpi	2947	99
1000m käv	Tiina Muinonen	4.35,4	95
2000m käv	Tiina Muinonen	9.52,8	94
3000m käv	Tiina Muinonen	15.09,5	93
5000m käv	Tiina Muinonen	26.58,72	95
10 km käv	Tiina Muinonen	57.56	95
4x100m	K. Ratilainen, O. Mäkelä, T. Nykänen, M. Moua	52,99	90
4x300m	R. Tikka, K. Inkinen L. Rantamäki, M. Svala	3.05,3	73
3x800m	M. Jokinen, P. Hamberg, S.Raimiala	7.41,7	83
4x400m	P. Valkeinen, R. Pyhälä, A. Nykänen, M. Kauppinen	11.00,67	93
3x 80m aj	H. Sammalkorpi, M. Kaukiainen, E. Rekula	44,16	92
T13			
60 m	Noora Soini	8,45	03
	Tuuli Marttila	8,3 h	97
100m	Michaela Moua	13,11	89
200m	Michaela Moua	27,7 h	89
300m	Pia Hamberg	44,2 h	83
600 m	Outi Mattila	1.54,80	00
800m	Minna Nummela	2.26,08	95
1500m	Minna Nummela	5.11,57	95
2000m	Minna Nummela	7.06,9	95
3000m	Minna Nummela	11.22,0	95
5000m	Minna Nummela	19.46,64	95
60aj	Noora Soini	10,67	03
80aj	Taina Kauppinen	12,52	77
	Taina Kauppinen	12,2 h	77
200aj	Tuija Väänänen	34,2 h	80
Pituus	Henriikka Lindlöf	484	01
3-loikka	Reetta Hallila	10,23	95
Korkeus	Solja Raunio	150	81
Seiväs	Liisa Poutiainen	235	94
Kuula	Nina Eriksson	1979	79
Kiekko	Sirpa Turunen	27.80	95
Keihäs	Satu Kantola	31.40	83
Moukari	Henna Nikla	31.26	96
6-ottelu	Henna Sammalkorpi	2947	92
1000m käv	Tiina Muinonen	4.42,8	94
2000m käv	Tiina Muinonen	9.52,8	94
3000m käv	Tiina Muinonen	15.09,5	93
5000m käv	Tiina Muinonen	28.11,38	93
4x 600m	Eini Kurppa, Päivi Gruzdaitis, Henriikka Lindlöf, Anna-Karoliina Kulmala	8.48,26	98

T12

60 m	Marileena Minkkinen	8,54	92
100m	Outi Mäkelä	13,71	89
	Outi Mäkelä	13,5 h	89
200m	Henriikka Lindlöf	29,7	00
300m	Taina Kauppinen	45,7 h	76
400m	Kristiina Markkanen	1.16,5	77
600 m	Outi Mattila	1.54,80	00
800m	Minna Nummela	2.32,04	94
1500m	Minna Nummela	5.26,42	94
60aj	Liisa Poutiainen	10,74	94
	Taina Kauppinen	10,5 h	76
200aj	Liisa Poutiainen	35,17	94
Pituus	Liisa Poutiainen	464	94
3-loikka	Liisa Poutiainen	990	94
Korkeus	Elina Järvinen	147	76
Seiväs	Liisa Poutiainen	235	94
Kuula	Nina Eriksson	946	78
Kiekko	Katja Raitio	23.54	90
Keihäs	Henna Sammalkorpi	31.34	91
Moukari	Henna Nikla	20.94	95
4-ottelu	Liisa Poutiainen	2121	94
1000m käv	Tiina Muinonen	4.52,0	92
2000m käv	Tiina Muinonen	10.01,61	93
3000m käv	Tiina Muinonen	15.09,5	93
5000m käv	Tiina Muinonen	28.11,38	93
4x100m	Maria Huhta, Aino Gröhn, Taina Laine, Marileena Minkkinen	54,5	92
4x300m	N. Backmann, S. Lindström, K. Koski, M. Ahonen	3.26,5	74
3x800m	S. Raimiala, S. Raunio, T. Orava	8.10,8	80
4x400m	L. Poutiainen, K. Remes, N. Laakso, M. Nummela	11.21,65	94

T11

60 m	Marileena Minkkinen	8,83	91
100m	Marileena Minkkinen	14,45	91
150m	Outi Mattila	23,13	99
	Henriikka Lindlöf	23,0 h	98
200m	Marileena Minkkinen	30,72	90
300m	Katja Remes	49,36	94
400m	Henriikka Lindlöf	1.15,5	98
600 m	Outi Mattila	2.02,66	99
800m	Minna Hytönen	2.39,80	85
60aj/76	Elli Rekula	11,68	89
	Henriikka Lindlöf	11,4 h	99
60aj/50	Henriikka Lindlöf	10,44	99
Pituus	Henriikka Lindlöf	437	99
3-loikka	Liisa Poutiainen	959	93
Korkeus	Liisa Poutiainen	135	93
	Henriikka Lindlöf	135	99

Seiväs	Henriikka Lindlöf	180	99
Kuula 2,5kg	Susanna Jaakkola	754	82
Kuula 2kg	Emma Virtanen	878	04
Kiekko	Liisa Sipiläinen	20.80	80
Keihäs	Katja Raitio	25.56	89
Moukari 2,5kg	Iris Riivari	18,84	10
3-ottelu	Susanna Jaakkola	1390	82
3-ottelu (ut)	Emma Virtanen	898	04
4-ottelu	Liisa Poutiainen	1875	93
1000m käv	Tiina Muinonen	4.52,0	92
2000m käv	Tiina Muinonen	10.36,93	92
4x 50 m	H. Lindlöf, K. Vedenpää, A-M. Karhunen, A. Ahola	32.27	97
4x 600 m	Jenny Lotta, Henriikka Lindlöf, Jemina Vaittinen, Johanna Suutala	10.03,47	99
T10			
60 m	Marileena Minkkinen	8,94	90
100m	Marileena Minkkinen	15,04	90
150m	Henriikka Lindlöf	23,42	98
	Henriikka Lindlöf	23,0 h	98
200m	Marileena Minkkinen	30,72	89
300m	Marileena Minkkinen	51,41	90
400m	Henriikka Lindlöf	1.15,5	98
600 m	Henriikka Lindlöf	2.06,11	98
800m	Caroline Savonheimo	2.39,9	83
60aj/76	Liisa Poutiainen	13,8	92
60aj/50	Henriikka Lindlöf	10,99	98
	Henriikka Lindlöf	10,8 h	98
Pituus	Caroline Savonheimo	408	83
3-loikka	Heidi Lahtela	787	91
Korkeus	Heidi Lahtela	120	91
	Liisa Poutiainen	120	92
	Henriikka Lindlöf	120	98
Kuula	Tuula Kupila	695	86
Kiekko	Katja Raitio	17.54	88
Keihäs	Katja Raitio	21.00	88
Pallo	Liisa Poutiainen	30.55	92
3-ottelu	Liisa Poutiainen	1220	92
1000m käv	Maria Sohkanen	6.00,8	88
2000m käv	Mira Tapaninen	13.44,1	91
4x 50 m	Joukkue 1994	32,87	94
4x 100 m	M. Huhta, A. Gröhn, T. Laine, M. Minkkinen	59,94	90
4x 200 m	M. Nummela, N. Laakso, R. Hallila, L. Poutiainen	2.23,20	92
4x 400 m	K. Ovaskainen, M. Nummela, N. Laakso, L. Poutiainen	5.18,39	92

3x 800 m	S. Raimiala, S. Kailanko, H-M. Tolvanen	8.46,9	79
----------	--	--------	----

T9

40m	Henriikka Lindlöf	6,62	97
60 m	Caroline Savonheimo	9,3 h	82
100m	Katri Kaskisuo	16,0 h	76
150m	Henriikka Lindlöf	24,94	96
	Henriikka Lindlöf	24,1 h	87
200m	Aino Gröhn	34,42	89
300m	Aino Gröhn	57,7 h	89
400m	Beda Eronen	1.21,0	04
600 m	Beda Eronen	2.10,55	04
800m	Caroline Savonheimo	2.49,1	82
60aj/76	Liisa Poutiainen	14	91
Pituus	Henriikka Lindlöf	370	97
3-loikka	Liisa Poutiainen	747	91
Korkeus	Caroline Savonheimo	115	82
Kuula	Sanni Kilpeläinen	6,28	09
Kiekko	Tuula Kupila	14.76	85
Keihäs	Sanni Kilpeläinen	16,43	09
Pallo	Sanni Kilpeläinen	19.48	08
3-ottelu	Caroline Savonheimo	1034	82
	Henriikka Lindlöf	509 ut	97
600m käv	Päivi Valkeinen	3.59,0	88
1000 m käv	Mira Tapaninen	6.09,35	90
4x50m	P. Gustavsson, K.Looq, J.Suutala, H.Lindlöf	35,01	97
4x400m	J. Suutala, K. Looq, L. Ahokas, H. Lindlöf	5.51,19	97

Vantaan Salammat ry

Myyrmäen yleisurheilukenttä
Raappavuorentie 8-10

PL 14
01601 Vantaa

p. 045 1130 373
toimisto@vantaansalamat.net

www.vantaansalamat.net

*Tilaa sähköinen SalamaTiedote sähköpostiisi
www.vantaansalamat.net-sivujen kautta tai lähettämällä pyyntö
toimisto@vantaansalamat.net –osoitteeseen!*